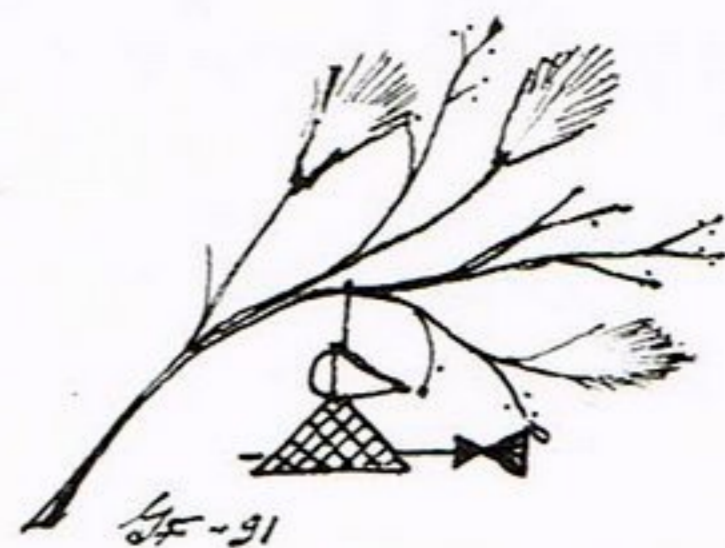

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

VÅREN 1993

SVETTBLADETS vårutgåva blev till slut ett rent temanummer om orienteringens framtid på Gotland och i förlängningen en diskussion om vad VOK som klubb bör satsa på framledes. Därför har utsidan inte ett dugg med innehållet i bladet att göra.

Två av VOK:s tidigare ordförande, STEN BJÖRKLUND och den vid årsmötet avgångna ULLA DAHLSTRÖM, hälsar alla välkomna till "NYA" VOK-STUGAN. Varm och skön vår, önskar SVETTBLADETS redaktion att alla läsare får!

SVETTBLADET

MEER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i juli och i december.

Upplaga: cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER: Familjen Björn och Gunnel Fransson med adress: Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY, tel 0498/64568

REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna att skriva!

REDAKTÖREN HAR ORDET

Det här numret av SVETTBLADET är annorlunda på många sätt, och det är väl åtskilliga av våra trogna läsare som inte känner igen sig!

Den första förändringen ser ni här till höger! VOK:s nye ordförande, JOHAN HÖRLIN, skriver sin första inledande spalt. Vi hälsar JOHAN välkommen och önskar honom LYCKA TILL i sitt viktiga värv!

Nästa förändring finns också här! När jag skrivit ut halva materialet bröt min skrivmaskin ihop totalt och jag använder nu en lånad maskin med SPÄRRFUNKTION! Snyggt, eller hur?

Tredje förändringen är, att detta blev ett rent temanummer med det för VOK så viktiga temat: "HUR SKALL VI HA DET I FRAMTIDEN? VAD SKA VI SATSA PÅ?"

Efter ANDERS DAHLINS debattartikel tog jag tillfället att fråga våra till fast- och utlandet utflyttade och studerande ungdomar. Det gav en respons som jag inte hade kunnat drömma om! Så många idéer och kommentarer hade jag inte väntat mig - och jag tyckte det var synd att stryka bort någonting. Därför får alla andra, vanliga artiklar och notiser stå över!

Jag förstår att detta inte är intressant för alla läsare, men jag hoppas ni förstår och förlåter redaktionen. Vi tycker att detta är ett av de viktigaste numren vi gjort!

Slutligen ska vi ta tillfället i akt att tacka förra FRU ORDFÖRANDE ULLA, för många fina spalter och mycket gott samarbete under hennes "period"!

REDAKTIONSFAMILJEN FRANSSON genom BJÖRN

VAR KLOK - VÄLJ VOK!

JO, HAN JOHAN FÖR ORDET

Nytt år, ny ordförande, nya tag...

Javisst är det nytt år och ny ordförande, men nya tag - det vet jag inte! Ulla har gjort ett fantastiskt jobb som ordförande, så det är inte så lätt att så här i början komma på något nytt.

Min idé, är att fortsätta jobba i Ullas anda, dvs att familjen skall ha "nytta och nöje" av sitt engagemang i VOK. Det är ju det som är vitsen, eller hur? Att barn och vuxna tillsammans skapar en meningsfull fritid. Genom att delta i VOK:s verksamhet får man också en bonuseffekt - man mår bra både fysiskt och psykiskt (en sund själ i en sund kropp!).

Nu finns det väl en del som reagerar med tanke på vad som hänt det senaste året? Det kan jag mycket väl förstå! Det har ju inte precis varit någon positiv PR för orienteringssporten i våra massmedia. Ivärtom - tidningar och TV har frossat i ord som "orienteringsdöden" m m.

Vi har ett viktigt arbete framför oss, att få riktiga och framförallt objektiva proportioner till det hela. Det är viktigt att vi inte stoppar huvudena i sanden, utan försöker att skaffa oss kunskap om vad som händer, och sedan sprider saklig information till allmänheten. Vi får heller inte undervärdera det som inträffat, utan ta det på allvar och följa SOFI:s rekommendationer. GOF håller som bäst på med att få ut saklig information, så fort som möjligt med tanke på att säsongen startar snart. Vi får se vad det blir av det. Förhoppningen är att de som känner sig osäkra ska få en bättre grund att stå på.

Nog talat om detta - vi måste blicka framåt. Och framförallt - vi måste tro på framtiden för orienteringssporten!

Så alla VOK-ARE - upp till kamp! Låt oss tillsammans göra det här året till det "bästa året". Ställ upp på träningar, tävlingar och övriga aktiviteter!

Väl mött i skog och mark, hälsar

JOHAN HÖRLIN
Ordförande

VI ANSVARAR³ I VOK

Ordförande: JOHAN HÖRLIN tel 277901
Vice ordf.: Margareta Persson 219634
Kassör: Ing-Marie Bergman 218635
Sekreterare: Bo Magnusson 276209
Suppleant: Lars-Göran Nilsson 264033
Suppleant: Ingrid Danielsson 215942

Revisorer: OLLE GARDELL tel 271827
Georg Nilsson 264202
(suppleant) Olle Östensson 219391

OL-SEKTIONEN:

Sektionsledare: KAJ WIREN tel 213719
Ledamöter: Hasse Matthing 212044
Rolf Malmros 218635
Svante Ekvall 279142
Folke Magnusson 213409
Kjell Rosén 248485
Sven Larsson 216885
Berith Hallgren 218997
Anki Hallström 277672
Jenny Ekvall 279142
Magnus Dahlström 211853
Olov Fransson 264568
Magnus Johansson

SKIDSEKTIONEN:

Sektionsledare: GUNNAR ALVAEUS 19357
Ledamöter: Gun Nordin 216260
Anders Ardin 216333
Magnus Gadefors 239034
Jonas Lindgren 216531
Dan Röcklinger 247410
Magnus Dahlström 211853

STUGSEKTIONEN:

Sektionsledare: STEN BJÖRKLUND 261065
Ledamöter: Uno Johnsson 212041
Per-Ulf Dahlström 217814
Sören Thulin 261162
Mats Dahlström 211853
Torbjörn Spång 218537

MOTIONSKOMMITTEN:

Samman kallande: ROBERT GUSTAVSON 236114
Gunnar Hallström 277672
Rune Lindenfolk 213944
Ulla Dahlström 211853

FESTKOMMITTEN:

Samman kallande: ANNELI ANDERSSON 251261
Britt/Olle Ronsten 212958
Britt Johnsson 212041
Yvonne/Kurt Dokmo 265333
Leif Andersson 251261

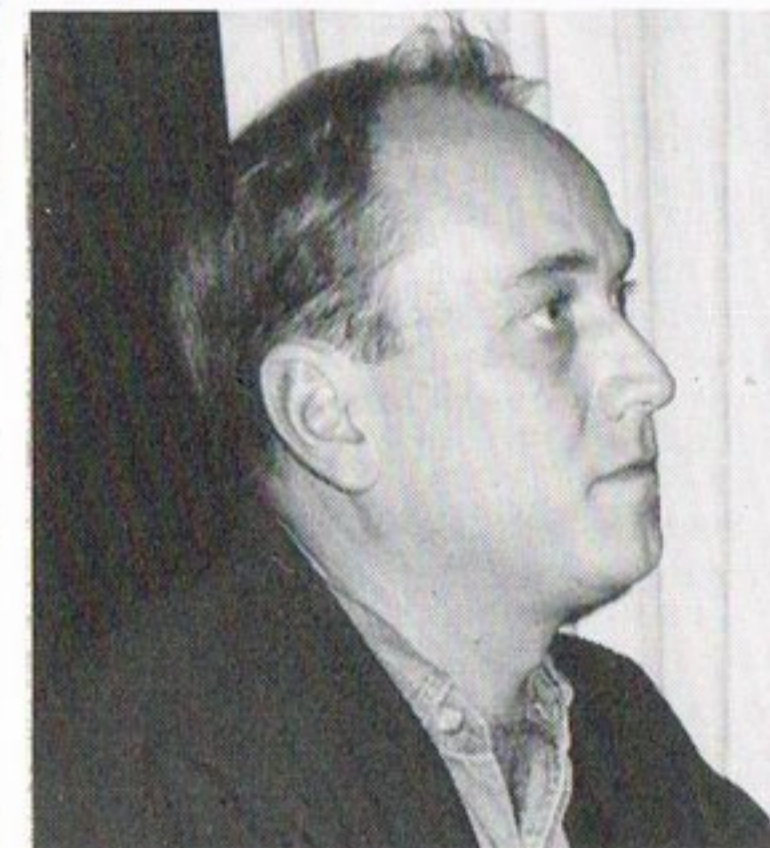
UTBILDNINGANSVARIG:

ULLA DAHLSTRÖM 211853

PRESSOMBUD: BJÖRN FRANSSON 264568

VALBEREDNING: LENA NYSTRÖM (samk) 236114

NYA SUPPLEANTER I VOK

Vem har snott Skogssport nu igen?

skogssport

Nu vill jag ha en egen Skogssport att avnjuta hemma i stugvärm. Därför beställer jag en helårsprenumeration, tio nummer, för 225 kr.

Namn _____

Adress _____

Postadress _____

Kupongen skickas till Skogssport, Idrottens Hus, 123 87 Farsta.

GOTLANDS OL-FRAMTID -

4
BJÖRN FRANSSON tog i senaste numret av SVETTBLADET upp problemet med den gotländska orienteringens framtid. Mycket bra! Diskussionen är nödvändig för att det ska bli en bra slutprodukt!

Allt sedan mitten av 30-talet har jag varit en entusiastisk orienterare med bl a sjutton år i toppskiktet bland öns seniorer och med 25 år som ledare. Jag har med andra ord så att säga "från innerplan" följt vår älskade sports utveckling. Det är mot den bakgrunden jag ger mig in i debatten, provokativt, men kortfattat! (ANDERS DAHLIN)

1 För det första efterlyser jag en klar MÅLSÄTTNING för vår orientering. Ska vi satsa på en elit-och/eller ska vi satsa på breddorientering?

Förslag: Slopa allt som har med elitsatsning att göra! (T ex OL-gymnasium, elittränare o d på Gotland)

Motiv: Gotland saknar naturliga förutsättningar för att få fram elitmän-och -kvinnor i OL. Dessa är realiteter som vi måste ta hänsyn till. Men de fina ämnen till elit, som dyker upp, ska erbjudas möjlighet att på fastlandet utveckla sig (på OL-gymnasier, i klubbar med elitsatsning samt i yrkesutbildningar). Redan idag försvinner huvuddelen av öns skickliga OL-ungdomar till fastlandet. Se bara hur det är i VOK!

2 För det andra så ska GOF satsa på BREDDVERKSAMHET = klubb:o.Så här:

1. Varje klubb svarar för träning av sina medlemmar utan GOF:s inblandning.
2. Många klubbmatcher gör träningarna roligare!
3. Variera med olika tävlingsmodeller= vitaminpiller för orienteringen!

Syftet med vår OL ska vara att skänka fysiskt och psykiskt välbefinnande. Jag hör till dem, som anser att OL inte kan vara livsfarligt. Jag är övertygad om att de inträffade dödsfallen (pga Twar) inte orsakats av orientering! Det kommer forskningen att avslöja. Det är för resten mycket större fara för livet att inte hålla sig i fysiskt trim, t ex genom orientering!

3 För det tredje så ska vi inte isolera oss från fastlandet. Klubbarna bör söka utbyte med fastlandsdon. GOF ska ta ut ett par distriktslag och sända dem till några större fastländska budkavlar. Våra klubbar kan inte ensamma ställa upp med fullödiga lag. Det är ju toppen att få representera Gotland!

4 För det fjärde vill jag beröra ytterligare några GOF-områden: SE ÖVER KLASSINDELNINGEN! Idag är den oerhört överdimensionerad!

Förslag:

H resp D 20. Lagtävling

H resp D 35. Lagtävling

H resp D 45. Lagtävling (ev. gemensam!)

--- 55 -- Idealtidstävlar.

(Öppen klass för alla över 13)

H resp D 17. Lagtävling

H resp D 14. Lagtävling - 13. Tävlrar utan tidspress. Undantag: Skol-o.klubb-tävlingar samt Lillkorpen.

Några motiv: När ungdomar kommer upp i puberteten så slutar de med lekar. Istället ägnar de sig allt mer åt vuxnas aktiviteter. Det är därför som det egentliga tävlandet ska börja först i 14-årsåldern. OL ska vara en tuff sport för de vuxna!

När man uppnår veteranåldern är det hälsosammare att trappa ned än att ideligen suga musten ur kroppen. En gång orientering - alltid orientering - för hälsans skull!

Lagtävlingar bör återinföras. De för i rampluset fram även de, som inte ligger högst upp i prislistan. Sporrande! Lagen bör utgöras av 3, allternativt 5 eller ännu fler, deltagare.

B-klass endast vid tävlingar, där aktuella klasser beräknas samla 70 eller fler deltagare, t ex 2-och 3-dagars.

HUR SER DEN UT?

5
DM-mästerskapstecken endast i klasser med minst 20 deltagare. Inga mästerskap i klasserna 55- resp. -13.

5 Min femte synpunkt gäller kontakten med pressen. Varken GOF eller klubbarna skall ta för givet att massmedia söker kontakt med oss. Det är vi som ska "serva" dem - inte bara i tävlingssammanhang, utan även i fråga om annan verksamhet. Det är VI som ska göra PR för OL!

"DE ÄLDSTES RÅD"

I forna tider bestämde "DE ÄLDSTES RÅD" hur det skulle vara. Min avsikt är inte att kommendera er. Jag vill hjälpa Björn Fransson med att få fart på debatten och diskussionen om öns OL-framtid.

Säg nu inte: "Det eller det (enligt ovan) går inte! Allt kan förbättras! VI KAN, OM VI VILL - MEN VI MÅSTE VÄGA! TÄNK TILL!!!"

Kräver ANDERS DAHLIN i mars 1993.

SÅ HÄR SER LEDARNA PÅ DET!

JOHAN HÖRLIN, VOK-ordförande:

Jag har med stort intresse läst Anders Dahlins "artikel". I slutet talar han om att förr i tiden, bestämde de "Äldstes Råd", men att han inte hade den avsikten med detta inlägg. Att de äldsta bestämde förr, berodde antagligen på att de var klokare och mer erfarna än de unga, och det är just det som Anders visar med sitt inlägg: "ERFARENHET". Vi alla, är skyldiga att lyssna och ta till oss den erfarenhet som finns, samt att utnyttja den till förbättringar.

Jag vill i detta läge inte redovisa mina ståndpunkter i detta ämne. Jag kan bara konstatera att mycket av det som Anders föreslår tilltalar mig.

Syftet med detta inlägg är istället att uppmana alla VOK-are att läsa Anders' "debattinlägg", fundera och reagera, genom att ta upp den här debatten såväl muntligt som skriftligt i så många sammanhang som möjligt.

Jag vore tacksam om ni hörde av er till mig med era synpunkter, så att jag får en uppfattning om läget i VOK. Senare i år skall vi ta upp det här i styrelsen och det är därför som jag vill ha era synpunkter!

(det är därför jag vill ha era synpunkter!) och se hur vi ska gå vidare med det här.

ALLTSÅ: LÄS OCH REAGERA!!!

6 För det sjätte anser jag att GOF:s främsta uppgift bör vara ungefär som idag, d v s utforma tävlingsprogram, organisera utbildning av baläggare och klubbtränare, leda kartframställningen samt skapa en kartpool. GOF ska vidare ta ut distriktslag (enligt ovan) samt på sikt bereda platser för gotländska ungdomar på fastländska OL-gymnasier och i elitklubbar. GOF skall inte lägga sig i klubbarnas verksamhet vad gäller träningsläger och ungdomsverksamhet, men väl STIMULERA DEN!

KAJ WIREN, OL-SEKTIONSLEDARE:

Några kommentarer till Anders Dahlins inlägg: Mycket kloka synpunkter av en mycket erfaren och klok ledare. Jag håller med Anders i allt utom att införa idealtidstävlingar samt att mästerskapstecken enbart skall utdelas i klasser med minst 20 deltagare. För ungdomar, framför allt, är det viktigt att få synbara bevis för utförda prestationer - det sporrar dem till nya tag.

Jag håller med Anders Dahlin! Forskningen kommer att bevisa att dödsfallen orsakats av Twar, men att orienterandet och tränandet inte är orsaken. DET ÄR INTE FARLIGT ATT TRÄNA! Inte om man lyssnar till kroppens signaler och avstår från träning/tävling om man känner sig matt eller har en infektion i kroppen. SÅ TRÄNA PÅ!

Anledningarna till de oförklarliga dödsfallen skall nog sökas i den smygande miljöförsämring som pågår. Vi människor blir alltmer utsatta för olika gifter, föroreningar i luft och vatten och jag tror att Twar finns överallt i vår miljö, och att det under vissa omständigheter "blommar upp". Att det drabbat ett antal hårt tränande och fysiskt starka orienterare gör ju att det nya uppfattas som en orienterarsjuka.

VOK-UNGDOMARNA VILL VIDARE

För att få fart på diskussionerna tog jag mig friheten att skicka ANDERS' inlägg till ett antal VOK-are som borde ha synpunkter på det han skriver. Jag bad alla dels att kommentera hans tankar och dels svara på följande frågor - för att "breda debatten" lite:

1. Hur mycket tid ägnar du dig åt orientering just nu? Tränar du? Med vem?
2. Hur ser du på SOFT:s tränings- och tävlingsförbud för elitorienterarna. Är du själv "drabbad" av förbudet? Tänker du följa rekommendationerna?
3. Funderar du på att lämna VOK och springa för någon annan klubb?
4. Har Gotlandsorienteringen någon framtid? I så fall - vilken?
5. Hur ser du på VOK:s framtid?

Jag har fått in en hel del synpunkter - och flera kanske kommer ännu! Tack för det! Jag har koncentrerat mig på de av våra ungdomar som bor och/eller studerar på fastlandet (d v s de flesta av våra aktiva ungdomar över 18 år). Hoppas att debatten går vidare - och att de konstruktiva förslag som kommer fram tas tillvara av både VOK:s och GOF:s styrelser. Jag hoppas att också de medverkar i ett kommande nummer av SVETTBLADET! (BJÖRN FRANSSON)

ANDREAS KARLSSON, GÖTEBORG:

Bland alla blockscheman, kurvformer och modulerings signaler inför dagens prov i radioteknik tittade plötsligt Björns brev fram - så här är mina svar:

Reaktion på AD:s artikel:

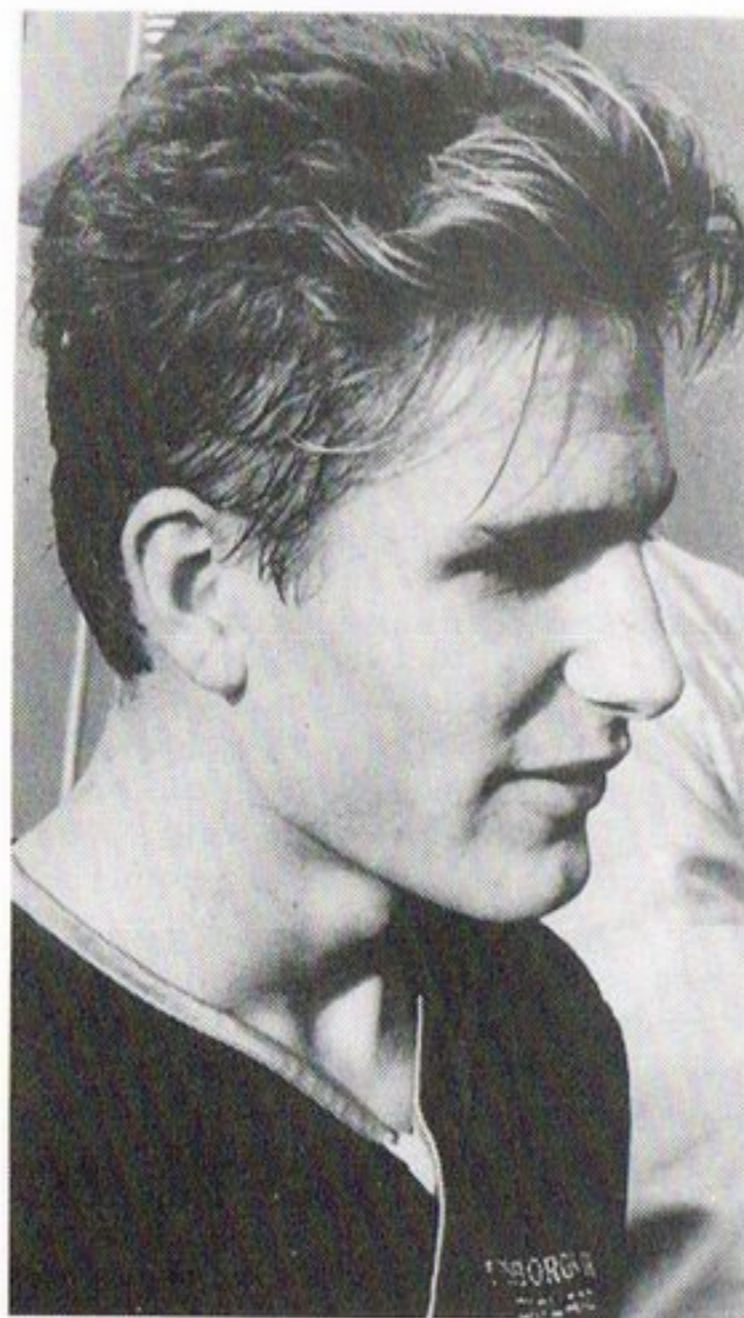
Det är viktigt att det alltid finns personer som ifrågasätter och provocerar. Minst lika viktigt är dock att man inte ändrar på saker och ting för ändringens skull.

Minst lika viktigt är dock att man inte ändrar på saker och ting för ändringens skull.

Jag håller inte med om att all elitsatsning skall slopas. Min övertygelse är att det utan elit inte heller blir någon bredd. Som ett högst påtagligt och aktuellt exempel på detta kan jag säga att försäljningen av längdskidor har ökat lavinartat (haha!) i Norge sedan Ulvang, Dähli och de andra "norske gutterne" börjat sopa rent i världscups-, VM- och OS-spåren.

GOF:s elitverksamhet fungerar utmärkt. Träningar, läger och OL-gymnasiets olika verksamheter är mycket inspirerande evenemang. Jag anser således att inte varje klubb skall svara för all träning av sina medlemmar. Det skulle medföra risk för slentrianmässig träning i längden.

Vidare är jag inte heller anhängare av distriktslagsidén. Trots den kvalitetshöjning som skulle åstadkommas på detta sätt är sannolikheten för att Gotland skulle nå särskilt långt i de stora kavlarna inte särskilt stor. Dessutom är det den interna kampen mellan de gotländska klubbarna som ofta inspirerar mest.

Vad tävlingarna beträffar, så håller jag med om att det ofta är alltför många klasser i förhållande till antalet tävlande vid gotländska tävlingar. Tag t ex bort B-klasserna och slå ihop dem till andra lämpliga klasser! Någon helt färdig lösning på problemet har jag tyvärr inte. Något som jag definitivt vänder mig emot är att alltid ha lagtävlingar. OL är en individuell sport! Jag vill ha "lön för den möda" jag har lagt ned - varken mer eller mindre!

Att ha tävlingar utan tidspress för ungdomar -13 år är även det gålet. Om jag inte hade fått börja tävla "på riktigt" innan 13 års ålder hade jag troligtvis ägnat min fritid åt något annat än OL idag. För de som vill ta det lugnare i början finns redan idag nivåbanor och direktanmälan.

Vad jag gör idag:

För tillfället tränar jag sparsamt, främst p g a tidsbrist beroende på idoga studier. Det blir max ett par-tre pass i veckan, oftast på egen hand. Innebandy eller lugn löpning/jogging... Jag har funderat på Majornas träningar men har inte varit med ännu. SOFT:s rekommendationer är riktiga. Jag följer dem genom lugn, sparsam träning, ingen tempo- eller intervallträning. Det finns ingen anledning att äventyra hela sin framtid bara för att komma i form denna och eventuellt nästa säsong. Det blir många OL-säsonger att se fram emot, då detta orosmoln dragit förbi vår sport.

Det var mycket trevligt att höra av hemmaön, klubben och favoritredaktören... Det är tack vare sådana här brev och VOK:s elitsatsning som så många ungdomar stannar kvar i klubben trots fastlandsvistelse. Så länge jag fortfarande studerar och har min fast punkt på Gotland kommer jag att vara kvar i VOK.

För VOK måste verksamheten de närmaste åren inriktas på rekrytering - för att eventuellt begrava den twarskräck som uppstått. För övrigt tror jag att OL-eliten även i fortsättningen kommer att domineras av Bro, beroende på att Bro-ungdomarna växer upp och blir lantbrukare på Gotland. VOK-ungdomar studerar på fastlandet, gör karriär där och kommer tillbaka som glada motionärer i den s k medelåldern. Ungdomar från Svaide gör som VOK-arna, men p g a den dåliga klubbkänslan byter de oftast klubb och blir kvar på fastlandet. Grova generaliseringar!

VOK:s framtid är ljus! Satsa alltid på ungdomarna! Det får klubben tillbaka senare i form av ledarresurser!

Lov väl!
Andreas

TOBIAS SPÄNG, STOCKHOLM:

Vad glad jag blev över att inte vara bortglömd, vilket jag ibland befarat! Det är nämligen det första livstecknet jag fått från VOK sedan i våras. Så svaret på en av frågorna blir att kontakten med klubben inte står på någon högre nivå.

Nu tränar jag ingenting för tillfället p g a mina knän, men även i våras, när jag höll på att träna, så var det inte någon tät kommunikation. Jag tror att vi inom klubben tyvärr förlorar mången förmåga som flyttat till fastlandet på grund av sådana saker. LENNART HÖRNELL är ett gott exempel på detta. Han och jag har lite kontakt då och då och jag vet han är en sådan som behöver en påminnelse då och då om att det finns någon som uppskattar hans medlemskap i föreningen. Vi vet ju alla att om han ligger i så är han en "tillgång" för VOK.

Till AD:s artikel! Det där med att slopa elitsatsningen tolkar jag som ord från en gammal man som levt ifrån den där lite mera stressade tävlingsinstinkten och istället är glad över att få komma ut i skogen, röra på sig och få träffa sina vänner inom orienteringen. Han skriver ju att han har varit 17 år i toppskiktet, och jag förmodar att det "toppskiktet" inte hade mer att säga till om nationellt än vad dagens gotländska "toppskikt" har.

Och det där med att alla försvinner till fastlandet har ju till stor del att göra med att vi på Gotland aldrig får känna på det där med högkonjunkturer **nya** många jobb att tillgå. Det är ju där

för en klubb som VOK, med huvudsakligen stadsbor som medlemmar, blir av med sina ungdomar, medan t ex Bro med sina lantbrukande orienterare blir kvar hemma på gårdarna.

Att GOF inte ska lägga sig i träningen på klubbnivå är verkligen att isolera sig. Det är med gott samarbete som vi kan utveckla oss och varandra. Det är när man håller hårt på gränserna som man börjar titta snett på varandra och står och stampar på samma ställe - eller går bakåt! Se bara på Jugoslavien!

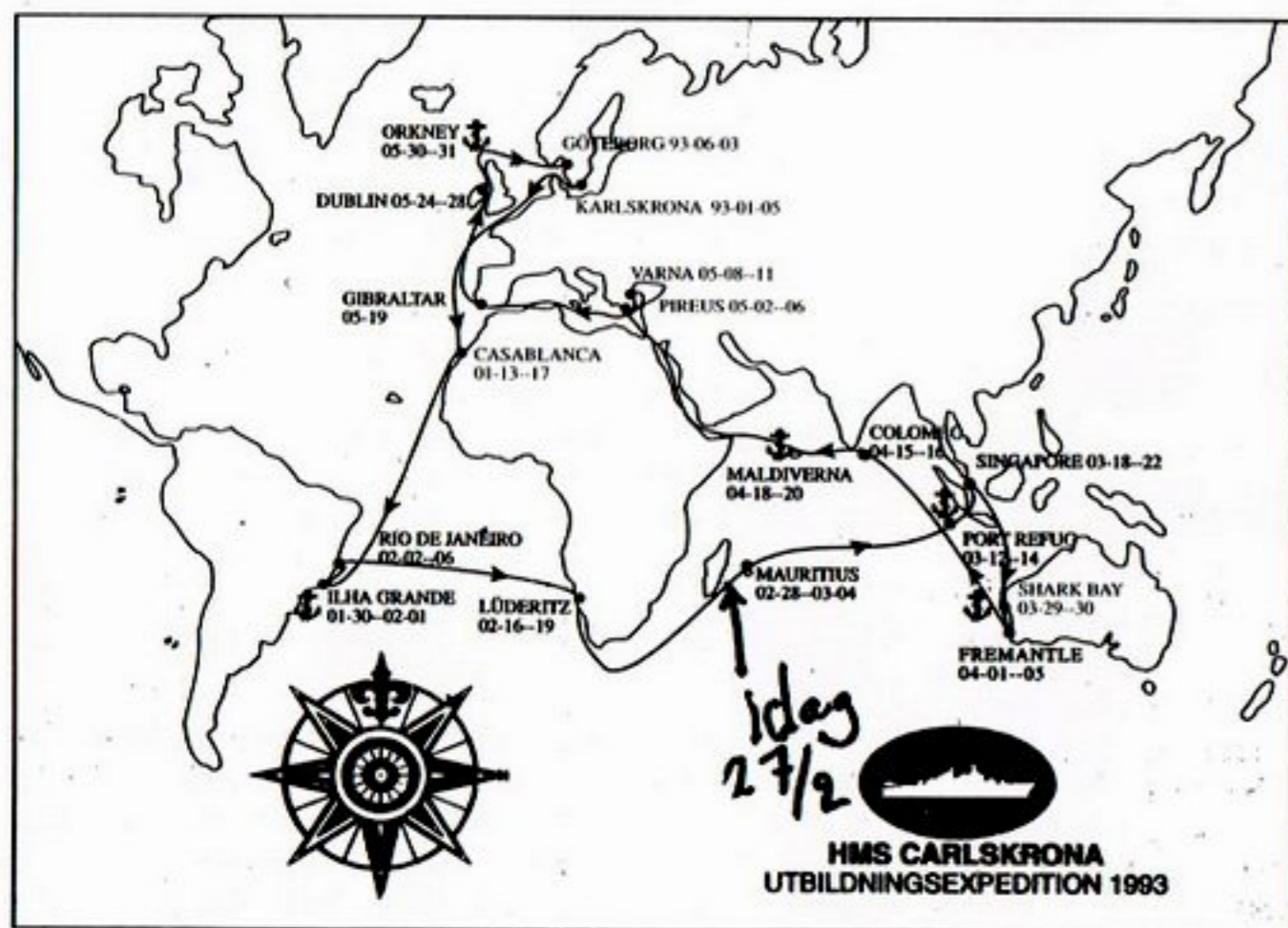
Just nu tränar jag ingenting på grund av sjukdom, men jag ska komma igång igen snart. Tyvärr har jag mina "löparknän", som jag måste stretcha, men jag har fått lov av sjukgymnasten att smyga igång med träningen lite lätt. Och när det väl är igång ska jag ut till Lelle och träna.

Det här med Twar och trams tror jag främst beror på att de har tränat när de varit sjuka. Så länge man känner sig frisk så skall man kunna hålla igång tror jag.

Att lämna klubben VOK är ingenting som finns i mina tankar för tillfället. Jag har brukat skoja om att den dag vi slår Bro på 10-mila kan jag få lämna klubben. Men det är inte sagt att jag gör det ändå, för då är ett mål uppnått som länge hållit mig igång, och som hittills grämt mig att vi inte lyckats nå.

Jag hoppas på bättre kommunikation mellan oss som bor i "Sverige" och klubbens orienteringssektion. Då tror jag på klubbens framtid och att vi stannar i VOK.

Tobias

8 PEDER WELIN, SÖDRA INDISKA OCEANEN, SYDVÄST OM MADAGASKAR, AFRIKA:

Peder befinner sig ombord på HMS Carlskrona och på dess utbildningsexpedition 1993. Han tycker det är bra att han får reagera på ANDERS DAHLINS artikel, för som han skriver: "Det är ju ändå vi som får vara pådrivare i organisationen redan nu, för att det skall arta sig som vi önskar inom orienteringen".

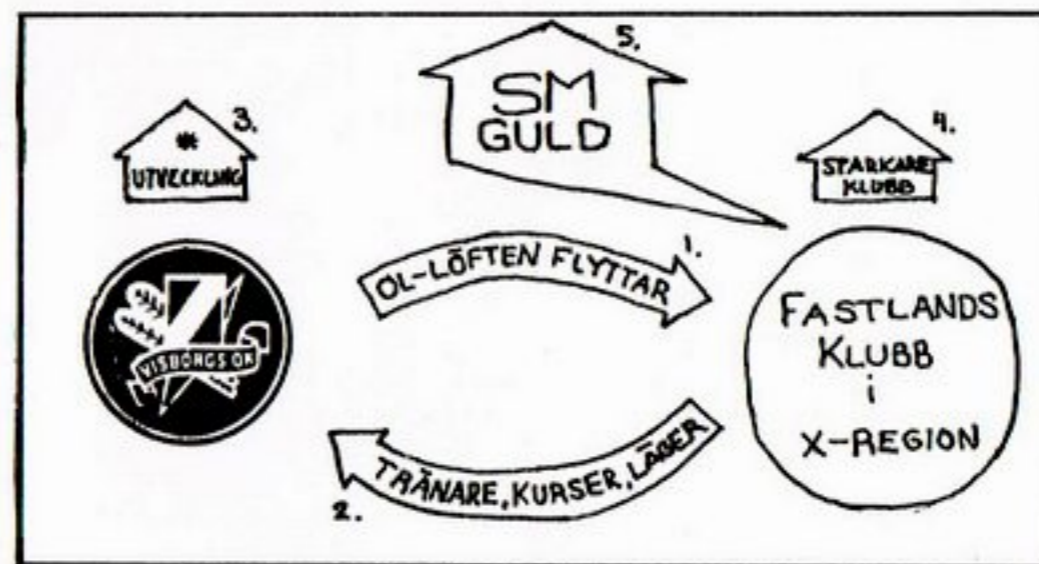
PEDER: Anders artikel var bra, tycker jag. Det fanns en del stoff, som man kan suga godbitar ur. Av dessa kan det troligen bli något konstruktivt. Det verkar sunt att dra ned lite på elitsatsningen på Gotland, som ju, trots allt, är en begränsad del av Sverige - vad gäller träningsmöjligheter, tränar-kompetens, terrängvariationer och ekonomiska förutsättningar. Det är dessutom så få aktiva att gränsen mellan OL-gymnasium/elittränare och vanliga OL-ungdomar suddas ut. Visserligen ger det väl ett ekonomiskt tillskott att ha en OL-gymnasietränare anställd och det lär väl frysa inne i så fall?

Jag tror dock att det är nödvändigt att behålla en distriktselittränare. Vart skall annars de ungdomar som passerat diverse ungdomsträningsgrupper ta vägen? Alla kan ju inte, eller vill inte, sticka till fastlandet och satsa i en ny klubb. Då måste det finnas någon, över klubbnivån, som tar hand om dem!!! Det arbetet bör ske över klubbgränserna så mycket som möjligt.

Att OL-löften, och de som flyttar till fastlandet, skall bindas upp av en fastlandsklubb för att vidareutvecklas låter vettigt. Men det skall vara i klub-

bar (i olika regioner) som kan erbjuda oss något i "utbyte", t ex hjälp med tränings- och tränarverksamhet, klubbmatcher, läger och annat sunt. Dock: **Det får inte bli en kötthandel!**

Det bör fungera ungefär som en kedja på en cykel. När det ena kugghjulet börjar snurra, så gör även det andra det! Inget "social-kommunistiskt utbytesprogram" bara - sådant fungerar inte längre!

Att GOF skall satsa som AD anser, verkar vettigt, med tillägg av en rendistriktstränare för orienterare som vill utvecklas mer och är beredd att träna hårt. Olika tävlingensmodeller tror jag starkt på. Jag kommer ännu ihåg tävlingen vi sprang vid Högdalstippen för ett antal år sedan: **STJÄRN-OL** med avslut - ande kort. vanlig bana stod på programmet. En sådan tävling kan ses antingen som en ploj eller som ett försök till att både göra sporten roligare för de aktiva och samtidigt göra den lättare tillgänglig för publiken/presen. Variation är nog nyckelordet - budkavlar, olika kombinationer av natt-OL, vanlig, kort- och lång-OL, stjärn-OL, lagtävlingar m m. Det blir mer intressant så, och de aktiva (och kanske även de passiva?) får tänka lite mera!

Distriktslag- tja! Jag vet inte riktigt vad jag tycker om det. Det är både bra och dåligt, tror jag. Bra, för att det bör bli starkare lag som fler tränar för att kvala in till. Dåligt, för att de "mindre bra" (=jag!) nog aldrig skulle få åka med till fastlandet, om inte GOF skickar 5-10 lag, vilket vore ekonomiskt självmord. Alternativet kan ju vara att det finns EIT distriktslag som får åka till fastlandet lite oftare, och sedan får klubbarna resa med sina lag till de tävlingar de anser sig vilja och kunna delta i (för VOK: 25-manna, 10-mila och Smålandskavlen?). Men då blir det här distriktselitlaget en elitsatsning (som Anders vill undvika?) för de som blir kvar här på ön. Det ser också kanske lite illa ut från fastlandshåll om ett

9 distrikt gör gemensam sak och bildar elitlag över klubbgränserna. Då bör ju även t ex Jämtland kunna få göra det!

Klassindelningen är överdimensionerad - det råder det ingen tvekan om! När flertalet klasser bara har ca 5 deltagare, så är det något fel. Gör en lagom och vettig hopslagning, så konkurrensen ökar i klasserna. Hur, vet jag inte - det får man kolla efter ha undersökt konditionen/OL-förmågan överlag och viljan hos de aktiva i varje klass att göra diverse sammanslagningar. Lagtävlingar (som budkavle eller som i Korpen, AD?) kan nog vara ett alternativ, om lagmedlemmarna får tas från olika åldrar och kön. Svår bedömning av klassindelningen kanske? Räkna ut handicap hos varje aktiv (enligt golfmodell) är nog litet för jobbigt...

Pressynpunkten är för självklar, tycker jag, för att ens kommentera den! Det är ju precis som Anders skriver!

För tillfället tränar jag bara i fartygets gym ungefär varannan dag. Tränar jag inte, blir jag trött och tjock som en bulle innan **MUCK** i juni. I sommar sätter jag nog igång och löptränar igen - och med detta kommer nog suget att börja orientera igen. Var detta inträffar vet endast Gudarna. Det beror på vad jag känner för och var det finns jobb. Men att lämna VOK är nog inte alltuellt för mig - så aktiv är jag inte!

Orienteringen på Gotland - har den någon framtid? Svår fråga! Som det verkar just nu, så kommer sporten att stagnera, om vi inte gör den mer dynamisk! Det är numera nästan bara en sport för de redan bitna och deras familjer - och så lär det fortsätta, om inget händer! Konkurrensen från andra fritidsaktiviteter är hård. Många av dessa är mycket mer lättillgängliga och enklare att utföra rent praktiskt. Det är bara att åka till en idrottshall och spela lite basket och sedan åka hem igen - det tar bara lite tid jämfört med att åka ut i skogen med en egenhändig ritad bana och se till att man hittar runt!! Orienteringen är dessutom inte speciellt glamorös och "flådig" jämfört som t ex volleyboll och basket. Är OL kanske inte rentav lite "bondig"?

Hur ska vi då skapa glamouren runt OL? Och vill vi verkligen det? Det måste bli mer spänning runt tävlandet och om diverse åtgärder, t ex varierande täv-

nya

lingsformer, lättillgänglighet för publik och press så de kan följa tävlingarna bättre, mer PR för sporten o s v. Men det måste nog också bli lite lättare för de aktiva med t ex något icke lerigt/gräsigt underlag i duscharna (= spånskivor eller plastmattor med hål i), gärna provisoriskt tak över huvudet vid duscharna vid kall väderlek. Ja, det är lätt att man flummar iväg i en illusionsvärld även med orienterandet, som ju egentligen är en himla konkret sport.

Men naturligtvis kommer Gotlandsorienteringen att leva vidare i någon form! Det finns alltid en klick (stor eller liten) entusiaster som fortsätter. Det svåra är ju att locka till sig nya utövare. För en utomstående betraktare är det nog svårt att lockas av det vanliga tävlingslunket varje söndag!

VOK:s framtid då? Jag tror att VOK snarast måste bestämma sig för vilken inriktning klubben skall ha: Bredd eller elit eller (som nu) en kombination? Att satsa stenhårt på elit, kräver väl så mycket som att satsa på breddidrotten! Att få fram väl fungerande elitträning-grupper är viktigt - och då bör man ha ett affischnamn (eller lag) som exempelvis **Ronny Liljegren**. Det är svårt att få fram en så stor enskild idrottsman som Ronny. Det kanske är "lättare" att lyckas få ihop ett topptrimmat budkavlelag som blir **riktigt bra**, med fin PR som följd. Ett lag syns nog mer än en enskild löpare!

Breddidrotten blir en sidotjänst som både drar nytta av, och förlorar på, toppsatsningen. Nyttan på grund av den PR klubben och aktiviteten får. Förlorar gör bredden kanske, eftersom det mesta intresset/resurserna är riktat bara mot de yngre/elitlöparna.

Väljer VOK att satsa på bredden, blir läget helt annorlunda. Då skulle förmodligen övriga åldersgrupper och de som orienterar bara för nöjets och motionens skull gynnas. Att bara ha träningar med inriktning mot motion/nöje, skulle säkert uppskattas av många, speciellt de som vill ha en trevlig skogs-runda utan tävlingshets och -stress... I samband med denna motionssatsning kan man kanske utveckla andra sidosporter, som t ex gammeldansen, cykel-OL, mountainbike-OL. Kanske kan man också locka "rent" naturintresserade aktiviteter, som fågel-, djur- och blomexkursioner? Pass upp bara för "Mulleskolesyndromet" här ska inte vara något "lull-lull" och "flower-power" inte!

Eller som Tjelvar, med långvandringar, runt ön eller i fjällvärlden! En sådan klubb med inriktning både på natur och idrott är eventuellt just nu ett vacuum (= icke existerande förhållande) i föreningslivet. Drar det till sig nya medlemmar så är det positivt. Risken är bara att de som gillar tävlingshetsen byter klubb, om dessa inte får den uppmärksamhet som de behöver. Här får vi vara lite finkänsliga och flexibla...

Att kombinera denna elitsatsning med en breddverksamhet skulle vara toppen, men det skulle nog kräva för stor organisation och kraft av medlemmarna - och då kanske de tröttnar!

En lustig tanke som slog mig är, när Erik och jag försökte dra ihop ett gäng för en helg på Fårö i slutet av november: Varför åkte vi inte på de Fåröläger som arrangerades av klubben tidigare under hösten? Skälen är nog den stress som vi sett hos vissa VOK-are på läger: träna-äta-sova-träna... och den känsla som det är att ordna någonting på egen hand. Åka upp ett gäng, ut och springa när man känner för det, ta en promenad eller åka på sightseeing. Hem till stugan och laga lite mat, äta och mysa och kanske dricka lite vin, tända brasan, snacka skit och/eller spela spel. Gå upp på morgonen när man känner för det (i vet-tig tid!) och göra vad humöret tillåter - kan det bli bättre? Kanske inte så 100%-ig träningseffektivitet, men desto större nöje och gemenskap! Det är väl det klubb och föreningsverksamhet går ut på - frihet och gemenskap?

Något annat som slog mig, som gillar litet andra sporter än bara OL (surfing, snowboard, mountainbike) är att orienteringen skulle tjäna på att inte vara så avgränsad mot andra sporter. Knyt samman fler sporter till roliga (inte "plojiga") tävlingar, typ Klintestafetten. Eller blanda in lite av det som man gör i militära OL-tävlingar: OL-bana med skytte eller varför inte orientering med **praktisk problemlösning** under banans gång (hur?!). Det finns som synes många möjligheter, varav många idéer troligen kommer att förkastas av de äldre, som kanske inte är så intresserade av dessa "utöveridrotter". Hur som helst är det viktigt att bibehålla orienteringens själ i denna härva av olika idrotter. Förloras den, så är orienteringen slut/borta!

Peder Ullin

Carlschronagram

OLOV FRANSSON, SNÄTTRINGE:

Jaha! Nu har jag läst igenom AD:s brev, som innehöll många bra funderingar och förslag till intressanta förändringar. Jag tror att det kommer att bli svårare att få yngre förmågor att satsa om de vet att de måste flytta till fastlandet för att träna på elitnivå. Det kommer totalt sätt att bli färre och färre gotländska satsande förmågor.

Fram för fler klubbmatcher - de är kul och håller ihop klubbmedlemmarna. Man kan variera orientering på alla möjliga sätt, vilket jag har sett mycket av här i Snättringe - främst då på våra träningstävlingar. Det blir roligare även med lite olika tävlingsmodeller. Det gör att man kan se fram emot tävlingar som är roligare, eftersom de inte är likadana som alla andra.

Distriktslag låter bra. Då har man lite större saker att satsa mer på. När vi har klubbtag, som nu, blir det lätt så, att det inte är speciellt svårt att komma med i laget. Om man skickar distriktslag, så får man slåss om platserna med orienterare från andra klubbar.

Det innebär i sin tur, att det blir färre, men bättre lag Gotland skickar iväg. Tråkigt för dom som aldrig blir tillräckligt bra! Man kan kanske ordna fler fastlandsläger, så att de yngre får känna på fastlandsterräng.

OLOV FRANSSON beundrar ERIK FRANSSONS DM-plakett. Var det fler startande än 20 i H21 förra året manne?

Jag tycker att klassindelningen är bra som den är idag. Det där med lagtävling förstod jag inte riktigt!

Vi har märkt genom åren (bl a i Svettbladet) att det finns många bra skribenter bland orienterarna. Vi måste få dem att skriva och skicka in artiklar till tidningarna. Vi vet ju mycket bättre vad vi håller på med än många av sportskribenterna. Bra artiklar kan få upp ögonen för orienteringen på vanligt folk!

Och så över till mig själv då:

Jag hade väl tänkt träna mer än jag gör just nu (2-3 gånger i veckan), men p g a många sjuka på arbetet den här månaden, har dagarna många gånger varit så jobbiga att jag inte haft ork nog att träna på kvällarna. Men jag ... ska komma igång! Det hela handlar nog bara om vilja. Jag tränar med Snättringe, som har roliga och varierande träningar. Så här i "Twar"-tider blir det mycket teknikträning.

Jag är inte oroad över det här träningsförbudet. Vi har en läkare i klubben som följer forskarnas och andra läkares diskussioner. Jag tycker att vi har fått bra information, och det verkar som om de flesta är lugna. Härom dagen hörde jag det här makabra "skämtet": "Vet du vad det är för likhet mellan ishockey och orientering...?..." "Sudden death!"... Hm!...

Jag vet ju att jag inte kommer att bo här i Stockholm längre än fram till augusti, då "lumpen" börjar, så jag kommer inte att byta klubb ännu i vilket fall som helst. Om jag blir fast någon annan stans här på fastlandet, så tror jag nog att jag kommer att byta klubb.

Visst har Gotlandsorienteringen en framtid! Kanske dock inte i min åldersgrupp! Som läget är med så få jobb på ön, så måste man i min ålder iväg och söka jobb eller utbildning på fastlandet. Men - EN GÅNG GOTLÄNNING - ALLTID GOTLÄNNING! Jag tror att många återvänder när de kan, så orienteringen kommer att leva vidare - för de äldre och de yngre! Blir det arbetsmöjligheter på ön så kommer nog flera att stanna. VOK bör satsa vidare på att få med fler ungdomar. Men det är nog svårt i dagens läge - med "Twar"-skräcken och konkurrens från många andra sporter som drar.

Tack och hej - leverpastej!

Olov.

nya

ERIK FRANSSON, UMEÅ:

Korta svar på ANDERS inlägg:

1. För att bibehålla bredd och fortsatt rekrytering behövs elit.
2. Varje klubb svarar för egen breddträning men med större samarbete över klubbgränserna, t ex klubbmatcher, gemensamma KM o s v .
3. GOF:s elitsatsning skall bestå av ett samarbete mellan OL-gymnasiet och Elitgruppen för att fler skall ges tillfälle till kvalificerad träning.
4. Det är helt OK med fler tävlingsmodeller.
5. Minska gärna antalet klasser, men inte på bekostnad av tävlande på någorlunda lika villkor. Lika villkor är något viktigt för att behålla bredden!

Vad gäller övriga frågor, så tränar jag ingen orientering alls just nu. Däremot åker jag skidor ca 2 timmar i veckan, går ett par mil och spelar lite squash. Jag har varit lite småkrasslig och förkyld ända sedan jul, men börjar känna mig rätt OK nu. Länkar ta kontakt med UMEÅ OK när det lugnar ner sig lite med mina studier här uppe.

Jag tycker det var bra att SOFI tog tag i problemet med Iwar med fasta nypor med en gång istället för att vela. Det är bättre att SOFI inväntar trovärdiga resultat från alla tester innan man ger klartecken att köra för fullt igen. Om det olyckligtvis skulle rapporteras in ytterligare fall av OL-dödsfall, så har i alla fall SOFI ryggen fri. Sedan är det upp till varje elitlöpare om han eller hon vill följa rekommendationerna eller inte.

Själv drabbas jag väl ganska mycket av just tävlingsförbudet, eftersom jag brukar springa ganska många vartävlingar. Men som det känns just nu, så passar det mig ganska bra, eftersom jag för tillfället är dåligt tränad och har mycket annat på gång.

Träningsförbudet tänker jag inte följa strikt. Jag tänker träna med sunt förnuft efter tidstillgång och motivationsnivå.

Jag har aldrig funderat på att lämna VOK! Och det verkar som om alla de andra tänker likadant. Jag tror att det är generationsväxlingar, konjunkturer, och trender som styr och dessa växlar ju lite hit och dit även när man väljer klubb.

Gotlandsorienteringen har en framtid, som en trevlig familje- och breddsport, men för att behålla ungdomarna måste

det finnas någonting som sporrar. Någonting att se upp till och sätta sina mål efter. Därför behövs en fortsatt elitsatsning med SM, SOMMARTÄVLINGAR, TRÖJMÄSTERSKAP, större FASTLANDSTÄVLINGAR och BUDKAVLAR som målsättningar. Om det är någon som satsar och tror på elitframgångar på högre nivå, måste han eller hon annars flytta till fastlandet. Det finns det varken tid eller pengar till!

OLA MATTHING, STOCKHOLM:

Min verksamhet inom VOK och orientering överhuvudtaget är just nu lagd på is. Jag bor ju i Stockholm och har inga planer på att återvända till Gotland för närvarande. Jag har inte hållit på med träning och tävling de senaste åren - i princip har jag bara deltagit i 10-mila och 25-manna. Jag kan tänka mig att ställa upp för VOK i kavlar framöver om det behövs folk, men är inte beredd att träna för att ta en plats. Just nu har jag inte heller planer på att träna och tävla för någon annan klubb. Jag vet inte om jag kommer att ta upp orienteringen framöver, men i så fall blir det mer på motions- än på tävlingsnivå.

Trots att jag just nu alltså knappast räknar mig som aktiv orienterare, så är jag ändå präglad av 10-15 år inom orienteringen plus att familjen fortfarande är engagerad. Sporten har givit mig så många roliga upplevelser och fina minnen att det nog alltid kommer att ha en speciell betydelse för mig. Möjligen kommer jag framöver att åter engagera mig mer aktivt - det är ju inget okänt fenomen inom orienteringen att man kan komma tillbaka (eller börja) på "äldre dar".

Jag följer debatten och rönen om dödsfallen, men har inte funderat så mycket över tränings- och tävlingsstoppet. Jag är ju själv inte berörd av den delen. Allmänt sett har jag förståelse för att man stannar till innan man får bättre grepp om orsakerna. Samtidigt är det ju förstas varje individs rätt att göra vad man tycker är bäst för en själv.

Orienteringens framtid är förmodligen inte hotad av dödsfallen på elitnivå - men det är nödvändigt att få besked om vad som ligger bakom, så att inte sporten stämplas som farlig.

Framtidens orientering på Gotland? Jag tror att det viktigaste är att betona motionsaspekten, men tävlandet är också av betydelse. Jag tycker att AD kommer en del bra idéer, t ex det här med varierande tävlingsmodeller, lagtävlingar o s v.

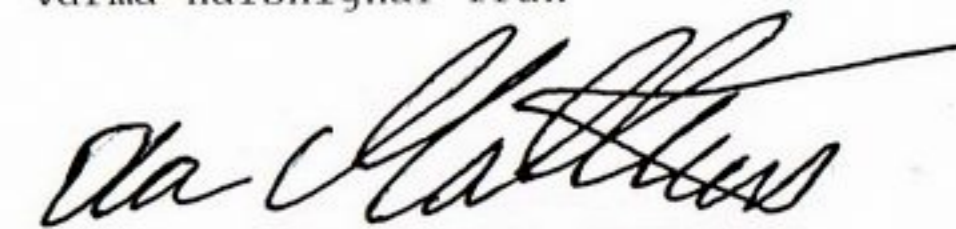
Elitorientering kommer nog alltid att vara av mindre betydelse på Gotland på grund av förutsättningarna. Därför är det viktigt att de som ändå har talang och vilja får möjlighet att utvecklas - och då krävs det att man söker sig till fastlandet. En begränsad "elitnivå" är vad som finns kvar för de som inte berger sig från Gotland, men som ändå är beredda att göra en större eller mindre satsning på orienteringssporten. Jag tycker att det kunde vara idé att fundera över Gotlandslag i kavlar på fastlandet efter friidrottens mönster. Annars är det nog svårt att hålla någon högre standard och de duktigaste söker sig till fastlandsklubbar. Det är nog i och för sig oundvikligt med tanke på att många är tvungna att flytta p g a studier, jobb m m.

I första hand tycker jag att VOK skall satsa på rekrytering, ungdoms- och motionsverksamhet. Elitsatsningen borde samordnas mellan öns klubbar för bättre utbyte på fastlandstävlingar. De som trots allt stannar på Gotland och fortsätter med seriös träning måste ha viss möjlighet att nå någorlunda framskjut-

na positioner - ett Gotlandslag bland de 50 bästa (åtminstone) på 10-mila vore ingen omöjlighet.

Det här var några av mina tankar kring gotlandsorienteringen. Låt diskussionerna fortsätta - debatten behövs!

Varma hälsningar från

ELIN LARSSON, STOCKHOLM:

tycker att det är svårt att svara på Anders brev, eftersom allt blir så avigt och negativt. Vi tycker inte likadant helt enkelt! Ska göra ett tappert försök...

● Angående bredd/elit: Hur ska vi kunna skapa bredd utan elit? Hur ska vi kunna skapa intresse för vår underbara sport/klubb, om det inte finns elit? Det måste, framför allt för de yngre, finnas förebilder.

● Gotlands naturliga förutsättningar: Visst har Gotland tillräckligt med naturliga förutsättningar! Det är nog mera en fråga om att vilja satsa. Se t ex på Bro OK:s Mattias Wästfeldt! Nionde plats på ett SM är väl inte illa? (Enligt honom inte ens ett "topplopp...") Om man vill, så kan man! Och det är lättare att få fram fler som vill satsa om en blir riktigt bra.

● **Gotlands ekonomiska förutsättningar:** Är inte så bra insatt i den ekonomiska biten, men nog måste det bli billigare om OL-gymnasiet på ön får vara kvar i stället för att stödja ungdomar så att de kan gå på fastlandet? OL-gymnasiet är ett mycket bra alternativ. Att flytta till fastlandet vid 16 års ålder är inte lätt. Det kan bli problem med mat, bostad o d. I många fall går utvecklingskurvan snarare nedåt än uppåt och dessutom kan alla som vill satsa och bli bra utnyttja OL-gymnasiet på orten. Det är bra träning!

Och Anders! Det är väl ingen av ungdomarna i VOK som bytt klubb? ("Johan Hallgren", viskar Lisa i mitt öra - men det är väl länge sedan?) Att många av oss befinner oss på fastlandet beror oftast på studier. Högskolan på Gotland har tyvärr inte så stort utbud.

● **Angående GOF:** GOF ska satsa på breddverksamhet, men ta ut distriktslag (det innebär väl elitänkande?) Eller skall uttagningen ske genom lottning? Nej, varför inte låta GOF ta hand om tränarutbildning o d samt ha ansvar för elitträningar (t ex genom OL-gymnasiet) så att klubben kan satsa på bredden. Klubben kanske t o m skulle kunna ge bidrag till GOF för ett antal personer som tränar med GOF? Hur fungerar det förresten idag?

Angående läger, så kan det väl bli på motsvarande sätt: GOF ordnar elitläger och klubben breddläger. Ta inte bort distriktslägren! Det är en enorm morot att få vara med, vilken ålder man än är i!

● **Klassindelning:** Diskussionen om klasserna var uppe på Ungdomsforum i Mullsjö 1991. Förslaget var att slopa alla B-klasser och i stället utnyttja nivåklasserna mycket mer. Gärna även direktbanorna, kombinerade med nivåbanorna. Förslaget föll tyvärr, med det hindrar ju inte att vi skulle kunna ha det så på Gotland - om vi vill!

Att inte dela ut mästerskapstecken i de klasser som har färre än 20 deltagare, är alltför drastiskt och dessutom strider det mot SOFT:s regler. Vi har faktiskt inte så många orienterare på ön.

Skulle vilja fråga dig, Anders, om du verkligen vill ha bort alla duktiga ungdomar från ön? Bara ha kvar "svamp-plockarorienteringen"? (Jag är väl medveten om det drastiska uttrycket, men ändå... frågan är fri!)

Elin Larsson

Elin ägnar sig för tillfället ingenting åt orienteringen. Hon har varit ytterst sjukdomsdrabbad sedan i augusti och berörs inte av SOFT:s förbud. Hon tar det tillräckligt lugnt ändå... Hon tycker att det var bra att man tog bort rankingen under våren. Detta beslut gör att mycket av pressen på orienterarens försvinner. Elin ska börja träna omgående med Solna Friidrott och får förhoppningsvis även möjlighet att träna med Ravinen. Hon bor alldeles i närheten av deras klubbstuga.

Elin låter bestämd när hon skriver: Jag tänker dock bli kvar i VOK ett bra tag till!"VOK:s framtid är strålande", säger hon. "OL-skolan går ju bra och det kommer fler och fler nya familjer i klubben. Dessutom har vi haft en bra ordförande i Ulla Dahlström (tack, Ulla, för gott arbete!) och nu har vi ju fått Johan Hörlin - och då kan väl vad som helst hända..."

Hon avslutar sitt brev med: "Hoppas alla mår bra! Om inte tidigare, så syns vi på sommartävlingarna..."

Det här gänget vann DM-budkavlen 1991 - JONAS MATTHING, ANDREAS KARLSSON och han som inte skrev: JONNY BERGMAN.

JONAS MATTHING, KARLSTAD:

Jonas är fullt upptagen med sina studier och också med ett engagemang som ordförande i elevföreningen på skolan. Sedan ett halvår tillbaka tränar han inte alls och har för första gången i sitt liv fått känna på hur det är att ha dålig kondition! En helt ny känsla: Det kan t o m ta emot att gå upp för ett antal trappor!

Stort engagemang på andra håll är dock inte enda orsaken till detta: Jonas var klasskompis med MELKER KARLSSON under tiden på OL-gymnasiet i Strängnäs - och det är inte utan att hans plötsliga död tagit Jonas ganska hårt - Ivar-rädslan finns där, och osäkerheten är stor.

SEKTIONSLEDARE WIRÉN: NY OL-SÄSONG

OL-säsongen 1993 blir annorlunda än tidigare år. 10-mila flyttas till augusti. Kanske en flyttning som gör tävlingen ännu populärare? 5-dagarsanmälningarna är få. Allt på grund av ett virus, som drabbat några (10?) orienterare! Antalet är statistiskt så litet att det inte bevisar någonting alls.

Den "masspsykos" som blivit borde ha undvikits. Är twarviruset verkligen en typisk orienterarsjuka? Jag tror inte det! Jag misstänker att det finns skogs- och andra grupper av människor såsom skogsarbetare, friluftsmänniskor, bärplockare, inaktiva stugsittare - ja, bland alla grupper i samhället.

OL-året 1993 kommer att bestå av en intensiv (mycket!) höstsäsong. Vi har fått en bra möjlighet att komma till den väl förberedda. Alla glada VOK-are - ställ upp på klubbträningarna, så får vi en bra höst-OL-säsong!

Slutligen en hälsning från terrorns f d Jugoslavien!

UNPROFOR

KAJ WIREN
OL-sektionsledare

SWEDCON

som tillägger att han tränar löpning - cirka 10 km var tredje dag och att det känns bra! Eventuellt blir det fråga om orienteringar på västkanten nere i landet KROATIEN. Intresset är mycket större här nere än vi kanske förstår.

Han hälsar till alla VOK-are, men särskilt till alla som driver OL-SKOLAN!! FÖRTRÖTTAS EJ! Ungdomarna är VOK:s och vår framtid!

nya

Detta hindrar inte Jonas att tycka till angående ANDERS DAHLINS artikel (tidsbrist gjorde att det blev en telefonintervju):

Jonas tycker inte att Gotland ska slopa sin elitsatsning, utan tycker att det är ganska bra som det är just nu: Klubbträning för alla och extraträning för OL-gymnasisterna och elitsamlingar i GOF:s regi. Han tycker gott att man kan satsa både på klubbtag och ett sammanlagt Gotlandslag i stora kavlar, men risken är förstås stor att de halv-satsande slås ut! Jonas vet dock att de sistnämnda ändå har det svårt. Många får övertalas att vara med, och blir på så sätt knappast en tillgång för laget, även om de fyller en plats.

Han tycker att orienterarna borde samarbeta bättre med andra idrotter, som t ex friidrottarna/långlöparna. Dessa sporter borde ha mycket att lära av varandra!

De flesta VOK-ungdomarna stannar gärna kvar i klubben trots att de jobbar eller studerar på fastlandet. Det visar att klubbkänslan är viktigare än det mesta. Med dagens snabba kommunikationer och myckna flyttande är det inte så svårt att klara det. Det är dock viktigt att klubben har någon som håller kontakten med dessa "fastlands-VOK-are" och uppmuntrar dem - en uppgift för OL-sektionen! Jonas tror att kanske den nya Högskolan i Visby kan göra att OL-ungdomarna inte behöver tvingas till fastlandet för studier!

Jonas saknar den fysiska aktiviteten - samtidigt som han är nöjd med sin nya verksamhet. Han har funnit att även annat i livet betyder mycket för honom. Kanske har inte våra stora OL-löpare på landslagsnivå hittat någon ersättning - och därför kritiserar och trotsar SOFT-rekommendationerna? Det där gillar inte Jonas riktigt. Han tycker att de beter sig oansvarigt. "Men de är väl lite bittra och har svårt att acceptera tingens ordning!"

Jonas kommer i alla fall inte att lämna VOK i första taget. Han kommer aldrig att glömma det härliga kamratskapet och den fina uppfostran han fick i klubbgemenskapen. Det är den som är mest värd att satsa på. VOK-UNGDOMARNA ÄR FRAMTIDEN! Satsa på dem även fortsättningsvis, så kommer VOK att förbli en storklubb, som kan se ljust på framtiden.

SVETTBLADETS enda vinterbild i detta nummer får illustrera den i Karlstad insnöade JONAS MATTHING i telefonintervju med redaktören. (Bild: HASSE)

WOK-CUPEN

Ett välbesökt årsmöte har avhållits i generalens "fäste", enligt gammal, god tradition. Deltog gjorde 2/3 av cupens f n 19 medlemmar. Sedvanliga förhandlingar avhölls och de kan man naturligtvis inte gå närmare in på här, men ett par frågor kan dock avslöjas.

I två nya medlemmar invaldes och kommer således att delta i cupen, som firar sitt 10-årsjubileum i år. Vasaloppsåkaren från Vänge, LEIF ANDERSSON, ska få visa vad han går för nu när han inte får ha hjälp av laggarna. Cupen behöver förnyring och därför valdes GUNNAR HALLSTRÖM in. Just åldern var hans största merit, och vi ser inte orienteringskunnandet från hans sida som någon större risk för cupens övriga deltagare. Annars kan de unga pågarna vara farliga - se t ex hur ROBBAN krossade oss andra i fjor. Som "straff" fick han enligt reglerna bli adjutant till generalen - med allt vad det innebär!

Både Leif och Gunnar har accepterat inbjudan och tar därmed den utmaning det innebär att vara med. De båda hälsas härmed officiellt välkomna i WOK-CUPEN!

En nyhet för året är att en speciell NATT-CUP kommer att inleda säsongen och syftet med den är att försöka öka intresset för Natt-OL, och att få de som ännu inte provat på, att göra detta på lätta banor nära stan. Fyra delträningar ingår i WOK-CUP-NATTA, som sedan ska generera minst tre lag till nattävlingen LYSMASKEN.

Åtta deltävlingar från årets tävlingsutbud har utvalts och upphöjts till att vara deltävlingar i WOK-CUPEN. Den som har bästa resultatet på fem av dem kommer att på 2-milen långt fram i höst koras till WOK-CUP-SEGRARE och sedan på VOK:s OL-avslutningsfest få ta hand om och polera den ständigt vandrande WOK-CUPS-POKALEN.

Leif Watthing
WOK-CUP GENERAL

VOK-NOTISER

OL-SKOLAN startar LÖRDAGEN DEN 17 APRIL vid VOK-stugan. Närmare detaljer kommer att skickas ut till berörda.

VOK-SHOPEN har REALISATION på förmiddagen SÖNDAGEN DEN 28 MARS i samband med årets första orientering, BRÖDKNATET. Har du frågor om sortimentet, så kontakta MATS DAHLSTRÖM, tel 211853.

16

PROFILERNA

ULLA, en av många "DALLAR", visat att hon för trycket "pallar". Alla VOK-are tackar och bockar, men hoppas att det lockar, om plikten ännu en gång kallar.

FLER VOK-NOTISER

STORLÄGRET anordnas av Bro OK under tiden 20-23 MAJ. Detta är FÖRSTALÄGRET, speciellt för våra nybörjare. Kul-kul!

TRÄNINGAR på TISDAGAR vid Gråboskolan kl 1800. Det handlar om INTERVALLTRÄNING vid P18:s idrottsplats. (T o m 13 april)
TORSDAGAR på Solbergaskolan kl 1800 är det MOTIONSGYMPA.

LÖRDAGAR t o m 20 mars vid VOK-stugan, därefter en TEKNIKTRÄNING den 29 april på Snäckbladet (Snäcks övre parkering)

KLUBBMÄSTERSKAP

DAG-KM lördagen den 12 juni
KORT-KM lördagen den 29 juni
NATT-KM hösten någongång
LÅNG-KM lördagen den 23 oktober

NÄR SKICKADE DU IN EN VOK-NOTIS SENARE

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

SOMMAR 1993

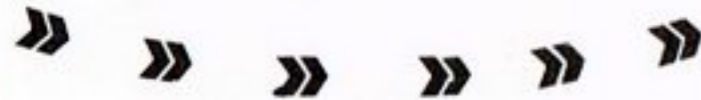
Har vi Visborgs Orienteringsklubbs framtid samlad på den här bilden? VOK hade 11 deltagare på sommarens O-RINGEN-tävling 5-DAGARS. I höst har VOK för första gången på många år inget eget manligt 10-MILALAG. Mycket tyder på att ett generationsskifte behövs - och är på gång! På ROLF MALMROS' bild finns VOK:s framtid - OL-SKOLAN!

HEJDEBY
FRITIDSKARTA
Skala 1:15 000
Upprättad av
VISBORGS OK

Grundmaterial: Erikts almkartverk o. Sven Bohlin AB
Rekognosering: Allan Eriksson
Ritning: Allan Eriksson
Kartkontroll: Lennart Larsson
Tryck: Allans Tryckeriet, Västerås

**BLEV
SOM
NY!?**

Att ha ett bra underlag är det viktigaste när man påbörjar en nyritning eller en revidering av en karta. Det finns inget tråkigare än att vara tvungen att stega om och ändra varenda sten och detalj på en karta, bara för att den tidigare kartritaren varit slarvig.

Så var dock inte fallet denna gång. Hejdebybladet, årgång 1983, ritat av ALLAN ERIKSSON, var en bra karta. Noggrann, detaljerad och rätt. Då undrar någon förstås varför man måste göra om en karta som stämmer så bra!

Ja, mycket har hänt på OL-kartafronten de senaste 10 åren! Vi har fått nya kartnormer, nya färger och nya tecken. Områden förändras, växer igen och hugges ned. Kraftledningarna byggs och rivs. Vägar och stigar som inte användes växer snabbt igen o s v. Den nya kartan skulle dessutom göras i skala 1:10000 för att passa bättre för ungdomsverksamheten inom VOK. Tanken var, att få in fler detaljer utan att kartan skulle bli för plottrig. Att kolla och ändra allt detta tar tid, eftersom nästan varenda kvadratmeter av området måste gås över.

Jag började med detta arbete på sensommaren förra året. Kopierade ett gammalt Hejdebyblad till 1:7500 och klippte sönder det i lagom stora bitar för att få det hela hanterligt. Jag klistrade upp delarna på träskivor och lade plastfilm ovanpå. Med tre pennor i olika färger, en träskiva, kompass och en radio gav jag mig ut i skogen. Ibland gick det väldigt lätt - bara att fylla i gamla kartans tecken. Ibland blev det bara totalstopp! Hur hade Allan tänkt här? Såg det verkligen ut så här? Jag kunde gå runt i en timme i området utan att få någonting gjort! Ibland fanns det faktiskt inga bra alternativ. Jag fick ta det som var minst dåligt och ofta blev det faktiskt såsom Allan en gång gjorde på den gamla kartan.

Höjder är ett kapitel för sig. På fastlandet lutar det antingen uppåt eller

4

HEJDEBY
Upprättad 1993 av
VISBORGS OK

Grundmaterial: Gamla kartor
Fältarbete: Erik Fransson
Dalaprogram: OCAD 4
Renritning: Erik Fransson

Skala 1:10000
Ekvidistans 2,5 m

nedåt. På Gotland kan det på en plats luta uppåt, när man står på en slänt. När man sedan går uppför slänten och förväntar sig ett nedåtlut när man tittar bakåt, så kan det, förbasse mig, luta uppåt åt det andra hållet också! Då börjar man nästan gråta! Det är anledningen till att kartan fått litet för många hjälpkurvor här och där!

Ett annat problem jag råkat ut för är kurvslut. Teoretiskt sett kan aldrig en kurva sluta mitt ute i skogen. Den ringlar runt på en karta och markerar en viss höjd. Antingen går kurvan ihop med sig själv eller också ringlar den sig utanför kartan. På gamla Hejdebybladet har jag stött på ett antal kurvor som bara slutar mitt ute i skogen! Detta är en kartritares mardröm. En rutinerad kartritare vet att man lätt kan gömma ett sådant kurvslut t ex i en brant men vad gör man om inga branter finns att tillgå? Jag hoppas och tror att detta faktum inte stör en vanlig orienterare under tävling. Bara nu inte någon banläggare får för sig att ha "kurvslutet" eller bara "kurvförgreningen" som kontrollpunkt...

En kartritares jobb är ensamt. Under den tid som jag jobbade i skogen träffade jag bara på EN ENDA MÄNNISKA! Det var en markägare som jag pratade 3 minuter med! Radion var min bästa kompis under förra hösten. Jag lärde mig allt om räntesatser i Riksbanken och om den stora arbetslösheten. Jag kunde alla sommarplågor på P3. Enda gången det var tyst i lurarna var när batterierna tog slut eller när det var "Lunchboxen" - då var man bara tvungen att stänga av!

Själva renritningen har jag gjort med en dator. Jag vill tacka TOM WICKSTRÖM som ställt sin dator ute i Stånga till mitt förfogande de dagar det var väldigt dåligt väder. Det går relativt fort det är enkelt och det blir snyggt att renrita med dator. Enda problemet är egentligen strömbrott och andra tek-

niska fel. TVÅ GÅNGER var oturen framme för mig - TVÅ TIMMARS JOBB utplånades på en sekund. Det är psykologiskt jobbigt att lägga in samma detaljer en gång till. Det är lätt att man slarvar och missar punkter som man tror sig ha lagt in redan förut. Jag är tacksam över att VOK:s vaktmästare SÖREN THULIN har hjälpt mig att hitta och rätta till de fel som är så försmädliga. Tyvärr har jag nu i efterhand hittat ytterligare några som bör ändras till nästa tryckning.

5

PROFILERNA

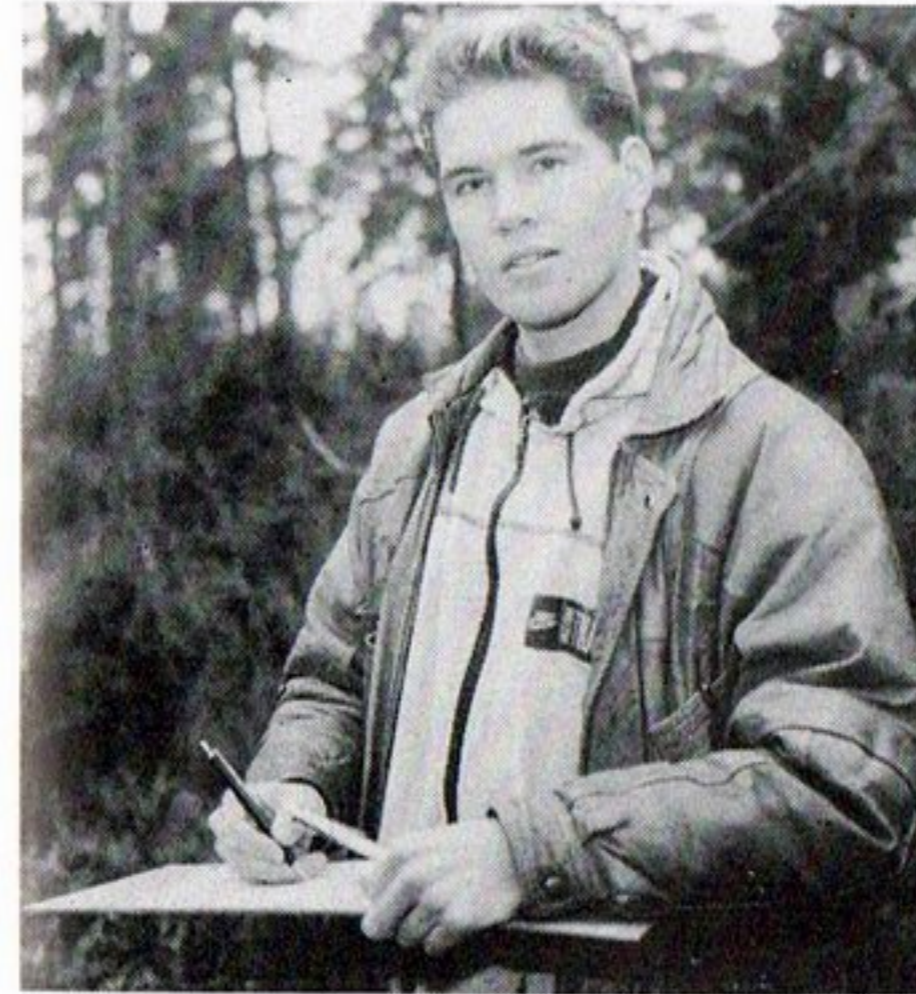

FOTO: GÖRAN BARD, GA

Om två veckor är det dags för det stora eldprovet, DM-BUDKAVLEN. Kommer folk att hitta runt mina banor på den nya kartan?

För säkerhets skull har jag planerat att fly upp till Norrland redan dagen efter tävlingen...

ERIK FRANSSON

*****

D - 18 år
Sträcklängder:
1:a 5,5 km dag
2:a 5,5 km dag
3:e 3,5 km dag
4:e 3,5 km dag
5:e 6,5 km dag
Start kl 0500 31 juli.

Ett kombinerat VOK/IF Hansa-lag deltog i årets upplaga av "Ungdomens 10-mila". Bland 130-talet lag från hela Norden, lyckades det komma in på 74:e plats, en prestation som gjorde att laget tilldelades den ärvärda 10-milaplaketten.

Hur kan man rimma på hemkonsulent? Det är dock det yrket som gjort ANN-MARIE känt. "Hennes" fester för VOK-arna blivit många! Hennes tider i skogen ibland blivit långa! Det har hänt att hon har vänt...

VOK-tjejerna LINDA ÖSTERDAHL och JENNY EKVALL flankerar de tre Hansa-flickorna på lagledaren ROLF MALMROS bild.

nya

SVANTE HAR 6 FÖRBINDELSER

Efter höstens och vinterns alla negativa skrivelser om OL-sporten, tog sig rekryteringsgruppen en ordentlig funderare på hur vi skulle genomföra vår OL-skola. Resultatet blev att vi stuvade om en del i utbildningsgrupperna, bl a för att kunna ta hand om de yngsta barnen mellan 5 och 7 år, och som inte är riktigt mogna för den vanliga nivåinriktade utbildningen.

Den nybildade gruppen döptes till naturgruppen och fick till syfte att lära de yngsta att bli hemtama i skog och mark, samtidigt som man kan ha kul och leka tillsammans.

Ett spännande skogsparti med både vatten, gläntor och en skogsdunge fick bli "naturarnas" tillhåll. Under lördagsförmiddagarna har de små kämpat tillsammans för att bygga kojor och sedermera även ett riktigt vindskydd. Att platsen var väl vald visade sig snart, för här fanns faktiskt kojlämningar efter den förste VOK-aren, UR-VOKEN, som kom till platsen för cirka 5000 år sedan.

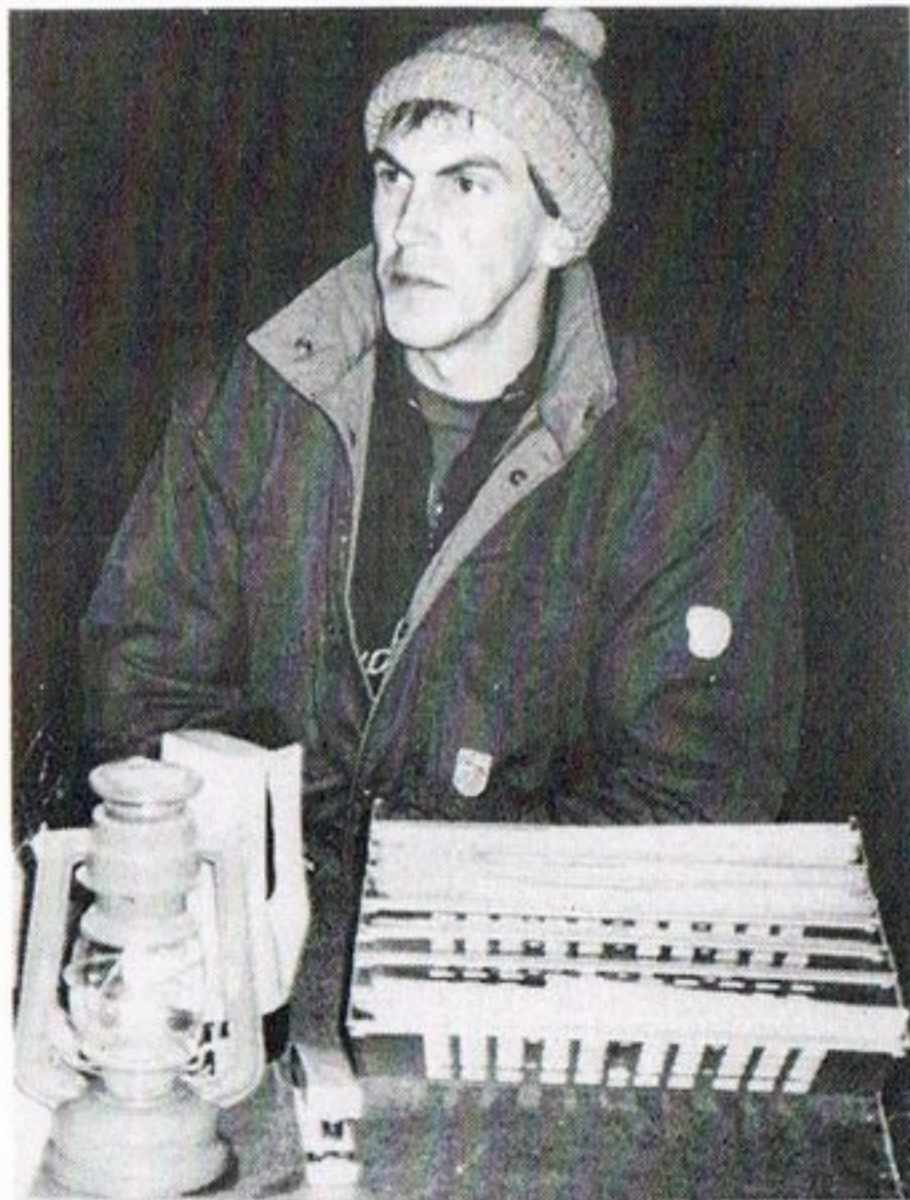
Vi lyckades t o m hitta Ur-VOKens skafferier med kvarglömda frukter från Ur-tiden. Mums! Naturgruppen fick från början god tillslutning med 12-13 glada ungar och med KJELL ROSÉN, nybliven ledamot av Ol-sektionen, som ledare och undertecknad som medhjälpare. Nog hade vi det tidvis lite svettigt att hålla reda på alla små i skogen, men samtidigt en otrolig stimulans att umgås med dessa små energiknippen, där ingenting är omöjligt.

I Nivå 1-gruppen med HASSE MELLQVIST som huvudansvarig, fick man nu lite homogener sammansättning av barn, där de flesta är 8-9 år. I den åldern tycker de flesta att kartan är spännande och intressant och dom gör rejäla framsteg i orienteringens ädla konst.

Grupp 2, som lärt sig grunderna för hur man orienterar tidigare år, har knegat vidare med lite klurigare orienteringsmoment under LARS-GÖRAN NILSSONS m fl överinseende.

LEIF och ANNELI ANDERSSON fick under våren ta hand om gruppen 3, där man ofta har letat sig bort från VOK-stugan, för att stifta bekantenskap med mera okänd terräng. Bl a har Hejdebybladet använts flitigt för att befästa kunskaperna.

VAR KLOK - VÄLJ VOK!

SVANTE EKVALL väntar på att UR-VOKEN ska uppenbara sig.

Avslutningsvis har vi så gruppen 4 och vuxengruppen som jobbat tillsammans i akt och mening att lära de lite äldre ungdomarna och föräldrarna att orientering är en sport som passar alla. Som vanligt är det naturligtvis MANKAN, som dragit lasset för dessa.

Under OL-skolan har vi också haft ett litet miniläger, kallat MAJLÄGRET (det kanske skulle ha kallats sommarlägret i stället, för vädret var verkligen sommarlikt!). Nåväl - det startade på lördagseftermiddagen efter Lillkorpen och pågick till söndagens eftermiddag. En ganska kort tid, alltså, men orienterare hinner med mycket på ett dygn.

Patrullstig i helt outforskade marker, där ingen karta fanns att tillgå - och där till råga på allt Ur-VOKEN dök upp och förvillade begreppen. Spännande övernattnings i det nybyggda vindskyddet i den ljuvliga majnatten ingick också! Kanske inte alldeles tillräckligt med sömn för alla, men vem åker på läger för att sova?

På söndagen åkte vi alla i lånad buss för att delta i UNGDOMSTROLLET, en trevlig ungdomstävling på File Hajdar, där ett flertal av "våra" barn utmärkte sig som medaljörer.

MED UR-VOKEN!

Ett bestående minne av denna tävling är dock när en lätt stressad Kjell Rosén försöker samla ihop de yngsta telningarna för att gå gemensamt till startplatsen. Efter mycket räknande och letande saknas fortfarande två, nämligen DANIEL LYTHHOLM och PELLE ABRAHAMSSON. Antagligen har dessa två jägare letat sig fram till någon närliggande vät för att nogsamt studera grodornas levnad och möjligen också i vetenskapligt syfte infånga någon eller några av denna sällsynta art.

Kjell beslutade dock raskt att efterlysa de försvunna. Efter en kort tystnad hörs dock från vagnens innandöme: "Va, letar du efter oss - vi sitter ju här!"

FAMILJEN EKVALL kan i sig själv utgöra ett bra exempel i BRÅKRÄKNING. Här har vi halvledare JENNY tillsammans med åttondelsledaren KAJSA. Dessutom finns i familjen två helledare och kvartsledaren MALIN. Hur många ledare blir det sammanlagt, kära läsare?

När detta skrivs har sommaren kommit halvvägs och vi har väl inte blivit alltför brunbrända och saltstänkta... Sommartävlingarna är avverkade och en viss längtan efter hösten och OL-skolan börjar infinna sig. Väl mött:

*** **LÖRDAGEN DEN 28 AUGUSTI** ***

för nya spännande äventyr i VOK:s OL-skola!

SVANTE EKVALL

7 Som ungdomsledare hör det till att man ska iväg på 13-16-läger.

När anmälningstiden var ute, visade det sig att inte mindre än 34 ungdomar var anmälda.

SKOJ! Men nu uppstod praktiska problem istället, bl a: hur ska vi kunna transportera allihop? MADDE ALLMUNGS erbjöd sig att följa med som ledare, men fick en smärre chock när jag ringde och sa att det var så många. Madde har varit med förr - bland annat hade hon cyklat dit vi skulle. Sagt och gjort: Vi bestämde att två bilar skulle med + en släpvagn att ha packningarna på, men att ungdomarna skulle cykla. Om inte annat, så blev det i alla fall billigt!

Vart skulle vi då åka? Jo, till OK Viljans klubbstuga i Oskarshamn, belägen 7 km från hamnen. Vägen dit gav mycket backträning på smala, krokiga vägar.

Till vår hjälp hade vi fem "HALVLEDARE" (HD 18), däribland JENNY från VOK. Alla blev blandade och uppdelade i "Femgrupper", som skulle hålla samman hela tiden för eftersnack, ansvar i köket en dag och förstas för att tävla ihop med.

På förmiddagarna lade vi träningen på klubbstugekartan. Den var inte så bra, men vi hade roliga träningspass i alla fall. JOHAN FORDAL introducerade "Bävern", som var skojig - vi demonstrerar gärna! Maten kom vid 12-tiden från ett servicehus, så det var i stort sett bara att sätta sig vid bordet. Härligt! Under eftermiddagsspansen cyklade vi iväg till andra kartblad och hade målet nära någon campingplats vid havet, fast det var för kallt - fråga LOUISE!

Minigolfmästare har vi också korat en: PETER GARDELIUS. På kvällarna slogs vi med myggen eller, för de som orkade, cyklade till stan igen för att handla godis vid "Transan". Det var inte så många som for iväg!

TOBIAS fick hålla sig lugn på sin höft, men den som sprang bra var ANDERS. Han fick en riktig kick, så nu får ni akta er, grabbar! MALIN, säker som vanligt, lunkade på ordentligt. Ni skulle ha sett henne på cykel i uppforsbackarna!

Lägret avslutades som vanligt med Budkavlen, som HD18-folket lagt. Då undrade Madde och jag om de överhuvudtaget hade lärt sig någonting under veckan - men inga sura miner för det!

Tack till MADDE, JENNY, JOHAN, MICKE, GREGGER, THOMAS för underbar hjälp. Som tur är, har jag första tjing som ledare 1994 - det är verkligen fina ungdomar som Gotland har!

BIRGITTA EKVALL

nya

1**8**

GUBBAR I

"Gubbar i min spegel" heter en bok av den gotländske konstnären och författaren David Ahlqvist.

Här har jag samlat några gotländska "Ol-gubbar" i min egen "spegel". De brukar sitta bland oss på söndagstävlingarna - men VAD HETER DOM - OCH FÖR VILKA KLUBBAR TÄVLAR DOM?

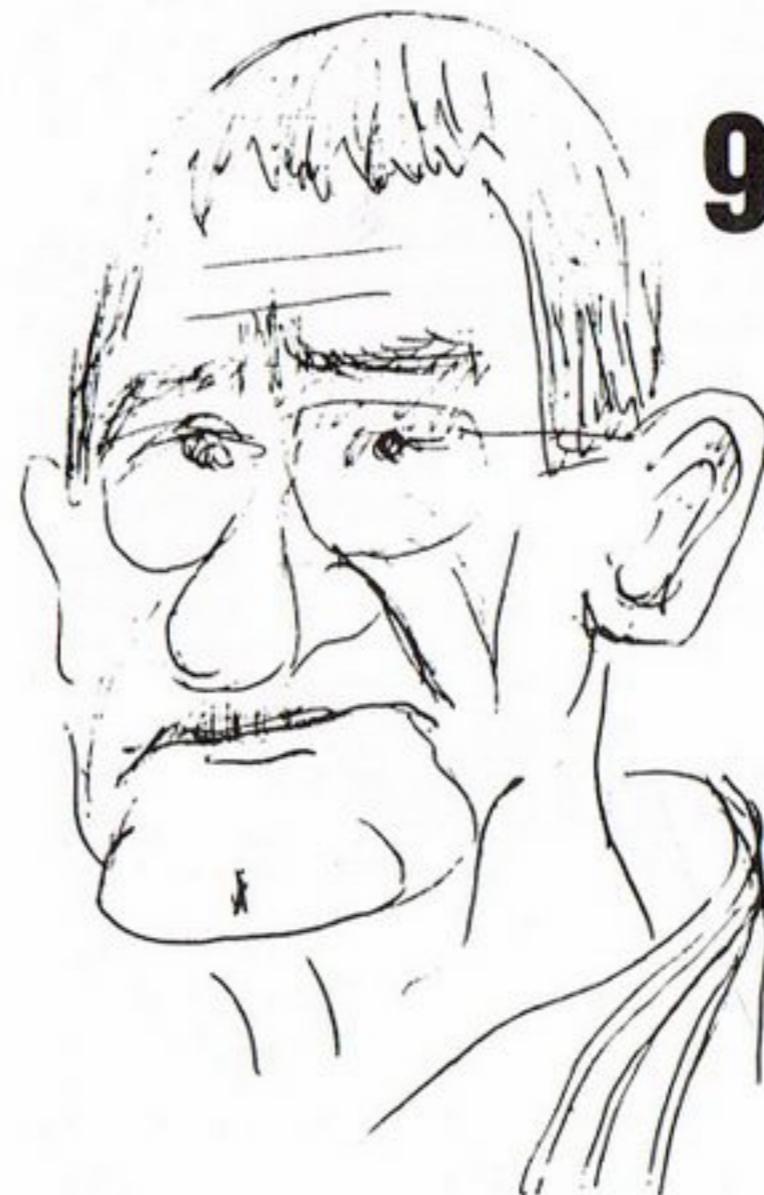
2**3****4****5**

MIN SPEGEL

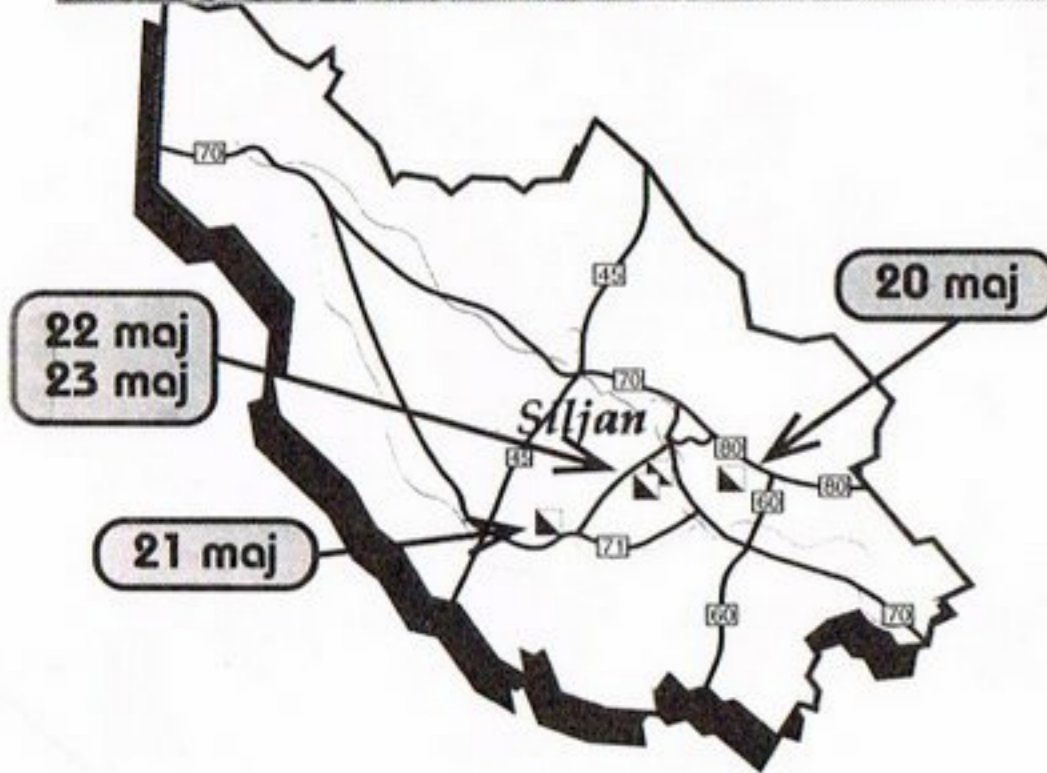
9

Det blir uppgiften för dig att lösa! Lämna en lapp med dina svar till Carl-Fredrik Matthing. Tre priser delas ut till de tre första öppnade, rätta lösningarna. Senast den 30 september vill vi ha dina lösningar!

HASSE MATTHING

7**9****6****8****10**

nya

Dalatouren-93 inleddes på onsdagsmorgonen den 19 maj med samling på Hamnterminalen. En viss **MAGNUS** hade försovit sig och fick äta frukosten där. Efter diverse missförstånd med en äldre dam i kassan, kom även han ombord på färjan.

Båtresan och de 28 milen upp till Borlänge gick smärtfritt. Vi stannade bara för att plocka upp **TOBBE SPÅNG** på vägen. Vandrarnhemmet i Borlänge var vårt hem under hela touren och där trivdes vi så bra att vi låg och drog oss ända till kl 0745 nästa dag. Vi väcktes av **MAGNUS** melodiska väckarklocka.

Allting lastades in i bilarna och färden gick mot Grycksbo, där TC var ett riktigt trångt ställe. En efter en såg sedan VOK-arna froppandes av för att bekanta sig med fastlandsterrängen. Dagens gärning gjordes av **TOBBE SPÅNG**, som hjälpte en skadad flicka att få hjälp - därav den långa kilometertiden. Trötta orienterare somnade tidigt...

Fredagsmorgonen ringde klockan åter tidigt, eftersom det var långt till Äp-

pelbo i Vansbro, där dagens tävling avgjordes. Väl framme var det som på 5-dagars - mycket folk, långt upplopp... Dagens sensation gjorde **JAKOB**, som vann sin direktbana med 8 minuter!

Matta VOK-are skulle grilla korv, men var? **JONNY** visste var, men **INSJÖÖN**, där vi skulle grilla, visade sig vara förbjudet område. Efter skäll av småbarn, lämnade vi ön omgående. Till slut hittade vi en fast grillplats i Stora Tuna.

Så var det lördagstävling i Djura by, söder om leksand. **ING-MARI** slog gårdagens sensationsman, **JAKOB**, på samma direktbana. **TOBBE SPÅNG** gjorde förmodligen "**RESANS RACE**" och sprang 5,7 km i fastlandsterräng på 40 minuter!

En lyckad helg avslutades med oilka besök på restauranger, allt efter smakriktningarna. **ING-MARI** och **ROLF** tittade på Ornässtugan, **MANGE** och **TOBBE** raggade dalkullor medan övriga ritade eller vilade sig för en tidig avfärd hem.

Här sitter vi nu på båten med sikte på Gotland. Varför tar resor och läger alltid slut? **DALATOUREN-94** - kom fort! Då finns det plats för fler VOK-are, tycker

VI SOM VAR MED

VOK-KALENDER

- LÖRDAG 21 AUGUSTI: Klubbdag kl 15.00
- LÖRDAG 28 AUGUSTI: OL-skolestart 9.30
- MÅNDAG 30 AUGUSTI: VOK-styrelsemöte
- LÖRDAG 9 OKTOBER: 25-manna
- MÅNDAG 18 OKTOBER: VOK-styrelsemöte
- HELGEN 5-7 NOVEMBER: Enduro-jobb
- MÅNDAG 6 DECEMBER: VOK-styrelsemöte

11
**VOK-ARE
 DROG
 TILL
 FJÄLLS**

TEXT: MARGARETA PERSSON
 FOTO: ROLF MALMROS

Med många svettiga träningstimmar i benen och med siktet inställt på en egen godkänd insats drog åtta orienterare ifrån **VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB** till Jämtland, för att delta i fjällorienteringen 1993. Att fjällträna på vår ö innebär att man får söka sig till den kupering som finns vid Kinnerstugan eller Svaidestugan eller Bruceboområdet.

Fjällorienteringen är en fin, traditionell tävling, som i år genomfördes för 40:e gången i sin nuvarande form. Sedan 1954 är det en internationell tvåmannapatrulltävling, som genomförs under tre dagar. Före 1954 var fjällorienteringen en 3-dagarsstävling med övernattningsar på fjället. Deltagarna medförde både tält, sovsäck och mat och kom inte till civilisationen förrän tävlingen var genomförd. På den tiden fanns dessutom inte dagens "lättviktiga", frystorkade och vacuumförpackade livsmedel att tillgå, utan det var många kilon i ryggsäcken under skärmjakten på fjället. På det hela taget en tävling avsedd för elittränade orienterare.

Nu finns det också möjlighet för motionärer att delta, eftersom det finns 15 olika klasser att tillgå, alltefter ålder och kön. Årets tävling var förlagd till Storlien/Storvallenområdet. Från VOK deltog tre patruller i H45-klassen och en patrull i D45-klassen. De skulle avverka 51 respektive 36 kilometer, tävlingssträcka fågelvägen. Den hårda, snörika vintern som varit, kunde VOK-arna märka mycket väl, eftersom det var ovanligt många snödrivor kvar på fjällslutningarna. För att vi skulle få så strapatsrika upplevelser som möjligt, hade juni månad och första delen av juli varit regnrika och vattnet hade inte hunnit sjunka undan ännu.

Tävlingen genomfördes i måttligt kuperad fjällterräng på ett särtryck av den gröna "fjällkartan" i skala 1:50000 och med 10 meters ekvidistans (= hur högt det i verkligheten är mellan varje markerad höjddkurva). På Gotland är ekvidistansen 2,5 meter.

Första dagen var tävlingscentrum Högfjällshoteller i Storlien och starten gick upp för en av slalombackarna. Drygt 300 patruller stretade upp för i det strilande regnet. En mäktig syn från håll! Temperaturen var 4-5 grader C och vinden var frisk. Tävlingsområdet mestadels ovanför trädgränsen. Ett par av etappens kontroller låg inne på norska sidan. Efter första dagens etapp hade alla fyra gotländska patruller kommit runt på godkänd tid. I varje klass var det patruller som bröt, mest på grund av det regniga vädret i kombination med den starka vinden.

"Berg i dagen" eller en helt vanlig sten? Ja, det är frågan när VOK-arna rekognocerar i fjällterrängen dagarna före. "Handskar på" gäller! nya

Andra dagens etapp avgjorde vid Storvallen med Fjällcentret som tävlingscentrum. Vädret var väsentligt mycket bättre med växlande molnighet och uppehåll i regnandet. Området var även här mestadels högfjäll, men mera lättorienterat. Alla patruller från Gotland kom runt även denna andra tävlingsdag. Gotlänningarna låg rätt säkert placerade i slutet av resultatlistorna. Det handlade ju om en orienteringsteknik som var helt olik vår "vardagsorientering". Patrullen i D45 gjorde dagens bästa gotländska insats och kom in bara 20 minuter efter klassegrarna och med dagens sjunde bästa tid (av 12 startande).

Tredje etappen hade också mestadels uppehållsväder och god sikt. Stannade man till och tittade sig omkring, så var det vackra vyer i fjällvärlden. Även idag var det några kontroller inne i Norge. Alla de gotländska patrullerna kom i mål även den tredje dagen.

För att ha deltagit i tre år i fjällorienteringen fick GUNNAR ALVAEUS, GÖTE DAHLBERG, ROLF MALMROS och SVEN PERSSON en bronsmedalj! Övriga VOK-are som var med: NISSE HALLGREN, JULLE DAHLSTRÖM, ING-MARI BERGMAN och skribenten

MARGARETA PERSSON

D43 Minimiålder 35 år. Medelålder 43 år.
5 sträckor. Start 31 juli kl. 15.00.

Sträcklängder: 4.9 km, 4.9 km, 3.0 km, 3.0 km, 5.6 km.

Efter båtresa och övernattnig i Oskarshamn kör vi mot Linköping i regn och rusk. Vi bestämmer oss för att hålla ihop, men ganska snart tappar vi kontakten med varandra.

AINA, GURLI och LENA hamnar på IKEA, där vi äter lunch och kan inte låta bli att shoppa lite i alla fall... Egentligen vore det bättre att gå här i stället för att springa ute i skogen när det regnar så här! Men var är ING-MARIE och HILD?

Hur hittar vi nu till tävlingen? Och vilka sträckor ska vi springa? Ingen kartbok - Hild och Ing-Marie har visst två! Så - vid utfarten hittar vi en skylt som det står "43-KAVLEN" på - va! Bra! Den andra bilen är nog där för länge sedan, tror vi. Men trots deras två kartböcker är vi där nästan samtidigt!

Ing-Marie springer och lämnar in laguppställningen på en väl genomfuktad blankett. Aina klär om och värmer upp - hinner inte ens bli nervös! Hon går väldigt bra på sin sträcka och blir rapporterad på både svenska och finska och ligger cirka 1 1/2 minut efter täten. Växlar som 16:e kvinna!

Tävlingen fortsätter i regn och rusk. Vi gör ingen större djupdykning, och hamnar till sist på 62:a plats av 120 deltagande lag. Bro slutar som 74:a.

Djupdykningen gör vi efter tävlingen - på väg till Lenas syster ULLA. Vi kör fel och hamnar halvvägs till Norrköping! När vi väl är framme äter vi en god middag och badar bastu och då har klockan hunnit bli 1! När vi vaknar efter en skön sömn, skiner solen och hemfärden blir inte så blöt.

Kort sagt: 43-KAVLEN är en mycket rolig tävling. Nu ska vi träna för att få vara med fler gånger!

AINA GURLI HILD ING-MARIE LENA

MOTLUT

För den som förr var yngre blir alla backar tyngre.

För den som blir bastantare blir alla backar brantare.

För dem som varit smärre blir alla backar värre.

Folk som fått år på nackarna får streta hårt i backarna.

(Ur Dagens Nyheter 1993-07-28)

Idag, den 6/8, kallas det i en klubbnotis till NATT-KM den 10 augusti. Tidigare har Bro OK kallat till gemensamt Natt-KM: VOK, Bro och Svaide den 11 augusti. Bra! Men vilket av KM-en skall gälla? frågar (Björn F)

KAJ W. FILOSOFERAR ¹³ ~ ~ ~ ~ ~

I bil på väg till örondoktorn med CHARLOTTA. MARIE-LOUISE är chaufför, om ni nu trodde något annat!

Passerar just nu grusgropen vid TOFTA BAD. Målplatsen för en korpororientering 196? - en underbar plats. Havet ligger spegelblankt idag och orienteringsskogen innanför vägen är idag exploaterad av "turisters" sommarstugor.

Tänk vad vi orienterare har sett mycket av vår fina ö och vårt vackra land! Och vilken omväxlande natur vi har! Vi har valt en idrott, en hobbyverksamhet som ger oss synintryck och minnesbilder som vi bär med oss för alltid. Femdagarsmålplatserna med 15000-25000 tävlande och/eller åskådare. En färgprakt man aldrig kan glömma - höjdpunkterna bland våra orienteringsminnen.

Men även små nattorienteringar fastnar lätt i minnet. Samling i skogen. Ombyte i bilen. Pannlamporna blinkar. Ensamhet och mörker och ändå helt säker på var du är - nästan alltid i alla fall. En målplats på en liten stig. En handfull åskådare. Eftersnack i bästa fall i bilen hem efter tävlingen. Krypa vid midnattstid ned bredvid den oroligt sovande hustrun. Somna gott. Finns det något mer omväxlande än vår härliga OL-sport?

Jag har slarvat med träningen i sommar. Långa, psykiskt stärkande golfpromenader har fått ersätta fysiska löppass! Men golfbanan i GRAD MOURICE i SLOVENIEN är mera kuperad än LOJSTA när det är som hårdast. Grattis förresten till ANDERS DAHLIN och ditt HOLE-IN-ONE! Det känns antagligen som att springa felfritt i flera orienteringar i rad, men är nog ännu svårare. Lite tur måste även till. Jag väntar efter 25 års golfande på min tur...

Två (2) orienteringar har jag dock deltagit i under våren, i KROATIEN. Andra gången var det en 2-dagarstävling, där jag tävlade i H-45. Efter första dagen ledde jag med 3 minuter före två finländare. Den andra etappen började perfekt - tog de 4 första direkt. När jag så skulle stämpla vid 5:e kontrollen, så saknade jag startkortet som jag haft löst i handen!

"Prasslade" i den vårgröna bokskogens lövtäcke tillbaka i mina spår till fyran, dock utan att återfinna mitt värdefulla "besökskort". Bestämde mig för att gå tillbaka till målet och gratulera mina övermän. På vägen tillbaka hörde jag glada barnröster. Det lät som

Redaktören BJÖRN ringde mig den 2 augusti. Jag var då just i färd med upppackning av det medhavda bagaget från ZAGREB.

ett gäng orienterare som nyss hittat kontrollen de så länge letat efter. Det visade sig i stället vara ett 20-tal pojkar och flickor på väg till kyrkan i sina finaste

Det visade sig i stället vara ett 20-tal pojkar och flickor mellan 6 och 16 år på väg till kyrkan i sina finaste söndagskläder. Klockan var 10. De hade gått 3 km och hade 2 km kvar till kyrkan. De skulle hem samma väg! En nätt kyrkpromenad på 10 km i dallrande hetta och på en mycket kuperad skogsväg / stig. Vilket träningspass utan att de ens tänkte på det! Jag undervisade barnen i 10 minuter i hur man hanterar karta och kompass. En liten MARIA, som vann mitt hjärta, fick orientera oss till kyrkan. När hon så som belöning fick både kartan och kompassen var hon överlycklig. De andra barnen blev naturligtvis avundsjuka - men visade det inte!

Dessa barn bor i en by mitt i denna den mest fantastiska orienteringsterräng, som man kan hitta. De visste knappast vad orientering var. Kanske sådde jag ett orienteringsfrö - jag hoppas så! I denna trakt finns förutsättningarna för en perfekt OL-skola! Jag var även en lördagsmorgon på väg till en tredje OL-tävling. På vägen dit hejdades jag av polis. Under natten hade kroaterna mobiliserat och samlat förbanden till just det skogsområdet norr om ZAGREB! En ambitiös OL-klubb hade rasht blivit av med sina inkomster (startavgift 2 DM = 9.50 SEK). Banläggaren hade gjort sitt arbete förgäves. Sådant händer i länder där ordningen är total och där bara den starke (=den med vapenmakt) överlever. I f d JUGOSLAVIEN är det civilbefolkningen som drabbas. Soldaterna överlever bättre! Så fick jag sagt det också...

Tyvär måste jag här nu avslutningsvis meddela att jag sagt "ja" till förlängning av min tid på BALKAN. Jag kommer den 4 oktober att flytta till SKOPJE i MAKEDONIEN och är åter hemma i slutet av april 1994. Då vältränad och redo för nya tag i OL-skogen och för VOK. Jag hoppas att ROLF & CO. kan föra VOK:s OL-skuta vidare med vind i seglen. Vi har väl hamnat i en liten resultatvacua, men kom ihåg: TRÄNING GER RESULTAT! Inte direkt kanske - men på sikt...

KAJ WIRÉN

nya

VOK-FAMILJEN NILSSON I

14

I Dagens Nyheter kunde vi för en tid sedan läsa om en vetenskaplig undersökning av framgångsrika företag. En av de egenskaper som tillskrevs dessa företag var att det fanns stor breddkunskap hos deras personal och att de hade goda informella kontakter med varandra och med personer utanför företagen.

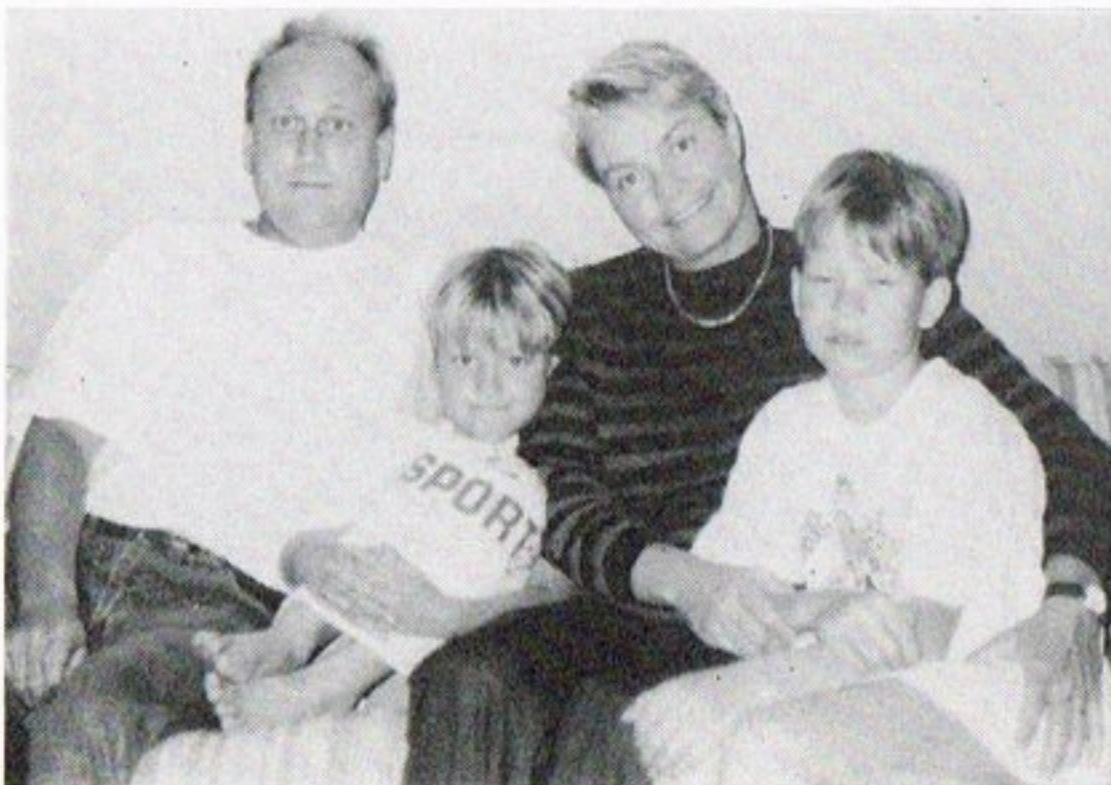
Om det här stämmer, kan VOK se framåt med tillförsikt. Det är en fjärd i hatten att så många olikamänniskor springer orientering i VOK. Det här märks inte minst under olika tävlingar, under Enduron och vid VOK-stugans utbyggnad. Hur skulle det ha gått om inte olika yrkespersoner samarbetat och investerat av sin kunskap? Hur skulle det ha gått om inte alla goda kontakter funnits?

En av tillgångarna i VOK är FAMILJEN NILSSON, som bor i Vibble. På tredagars i fjor kunde alla som på något sätt behövde hjälp i sjukvårdstältet stifta bekantskap med dem. Där fanns GÖRAN, som är sjukskötare på Skogs- och Lantbrukshälsan och som främst arbetar med förebyggande vård, och hans fru MARGARETA (Meta), som är gammal, van sjuksköterska på en kirurgavdelning på Lasarettet. De hade fullt upp att göra hela tiden, men behövde inte ta hand om några allvarliga skador.

Det var deras första tredagars på det här sättet, och de var mycket imponerade av hur lätt det var att få ihop så mycket folk som var villiga att ge av sin tid.

Det går att höra på dialekten att Meta kommer från de stora skogarna i norr! Hennes pappa var lärare i Lycksele och för henne var det förstas självklart att ha skidåkning som fritidsintresse. Meta ville egentligen bli arbetsterapeut, för hon är duktig på handarbete, men under praktikperioden som sjukvårdsbiträde ändrade hon sig och sökte olika sjuksköterskeutbildningar istället. Hon kom in i Uppsala och där träffades hon och Göran på samma skola. Några år arbetade de i Lycksele, men 1980 flyttade de till Gotland.

GÖRAN är född och uppvuxen i Fide. Han har idrottat så länge han kan minnas. Mest framgångsrik var han som fotbollsspelare i Hoburg under 60-70-talen. Han var med och blev pojkmästare på ön med Hoburgs IF och senare kom han också med i Hoburgs seniorlag. Besvär från vris-

terna ändade dock hans fotbollskarriär, och andra idrotter, såsom badminton och löpning, fick bli ersättning.

När Meta och Göran var nyinflyttade på Gotland åkte de ofta ut till Svaide eller VOK-stugan och tränade tillsammans. Det var kanske bara av en slump som Göran en gång tog ett inbetalningskort i VOK:s omklädningsrum och på så sätt blev medlem. Fast det fanns förstås också ett gryende intresse för vad en förening kan betyda och för just orientering som sport. Bertil Möllerström, morbror till Göran, har säkert varit en inspirationskälla, och även "Korpen", som både Göran och Meta prövat ett antal gånger.

Göran som, enligt honom själv, är en utpräglad tävlingsmänniska, tar ibland i för mycket för att vinna, så det blir "försvinna" i stället. Så gick det i "Korpen" det året när han tappade bort sin svägerska i skogen och fick se sig slagen av sin orutinerade brorsa! Eller den gången han fick böta 30 kr till VOK-Cupen för att han i hastigheten hade tagit en damkarta!

Som klubbordförande i Lantbrukshälsans sjuksköterskefack är han mycket på resande fot. Minst en gång i veckan korsar han Östersjön. Omorganisation och förändringar inom företagshälsovården, har skapat oro, och det har bidragit till att det fackliga arbetet den senaste tiden blivit intensivt.

Det är roligt att hela familjen kan vara tillsammans, tycker Meta och Göran, och därför uppskattar de mycket VOK:s

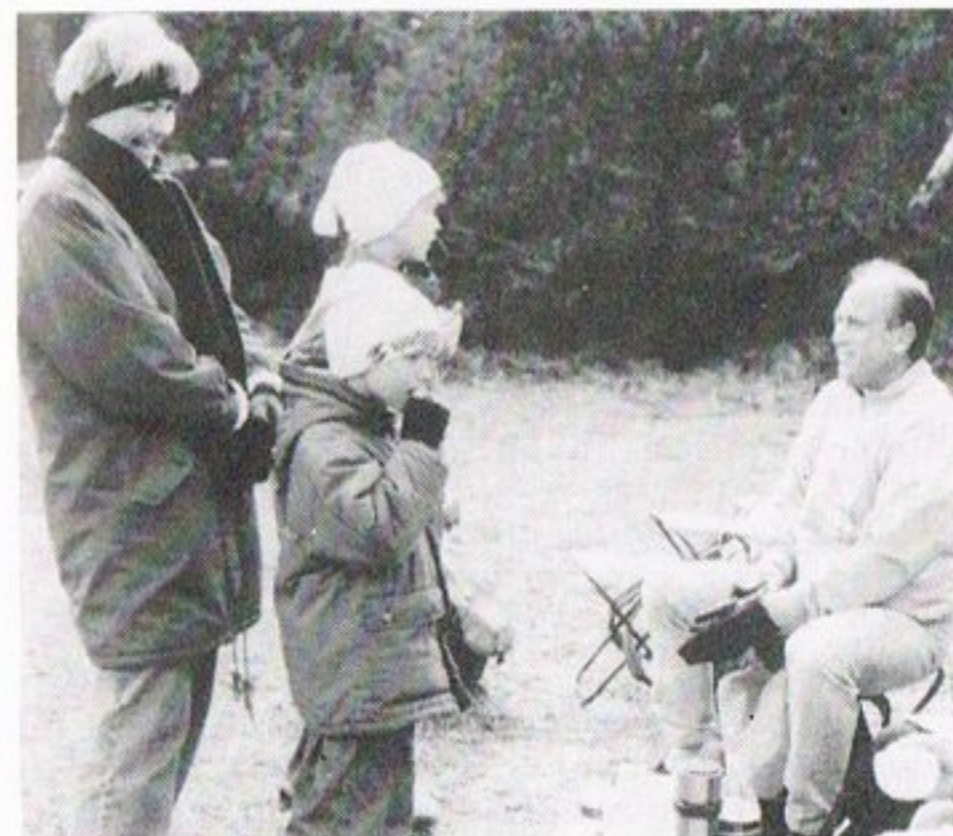
VIBBLE

15

familjeläger på Fårö, som de tycker lockade till fortsatt orienterande. Även Meta kunde delta, fast hon inte orienterar annars. Hon har hittills mest varit "skugga" till sonen ANDERS, 10 år, som snart är för snabb för mamma.

Att Anders tycker om att tävla är alla i familjen överens om. Han har många bollar i luften samtidigt, vilket dubbeltydigt innebär att han gillar många sporter med boll. Att spela fotboll i IFK, konkurrerar starkt med orienteringen, men intresset för det senare har ändå varit så stort att Anders ritat karta över området där han bor för att ha kul med kompisarna.

Anders ser, enligt Pappa, en tävling i allt, så även i skolan, där "först-i-matkon" är ett dagligt mål. Konkurrenterna där heter ANDERS SNÄCKERSTRÖM och MATTIAS THUNHOLM. Att det är sant, kan systemen ANNA intyga. Hon går i andra klass i Västerhejde skola och är åskådare till loppet varje dag. Hon är ännu inte heltänd på orientering, men gillar gympan i skolan och blev klubbmästarinna i terränglöpning 1992. Just nu lockar sommaren hos farfar i Fide och hos morfar i Lycksele.

Gör som NILSSONS: Ta köket och käket med er och luncha runt omkring på Gotland!

Hittills har hela familjen delat somarsemestrarna mellan söder och norr, och båda ger sol, sommar och avkoppling från ett fulltecknat schema. I slutet av juli händer det att Göran kastar sig i Burgsviks hamn för att vara med i en

lekfull Suder-Triathlon. Förutom simning och löpning är det cykling i två mil och då är växelcykel inte tillåten.

Under hösten kan du träffa VOK-FAMILJEN NILSSON i ungdomskolan vid VOK-stugan som ledare och deltagare. Det är en mycket viktig del av verksamheten i VOK, anser Meta och Göran, och som ledare får man samtidig träning och lär sig sporten från grunden.

Ännu ett tips från Familjen Nilsson är att följa med ut på tävlingarna, fast du inte tycker att du är så bra: Det finns direktbanor. Gör som Nilssons:

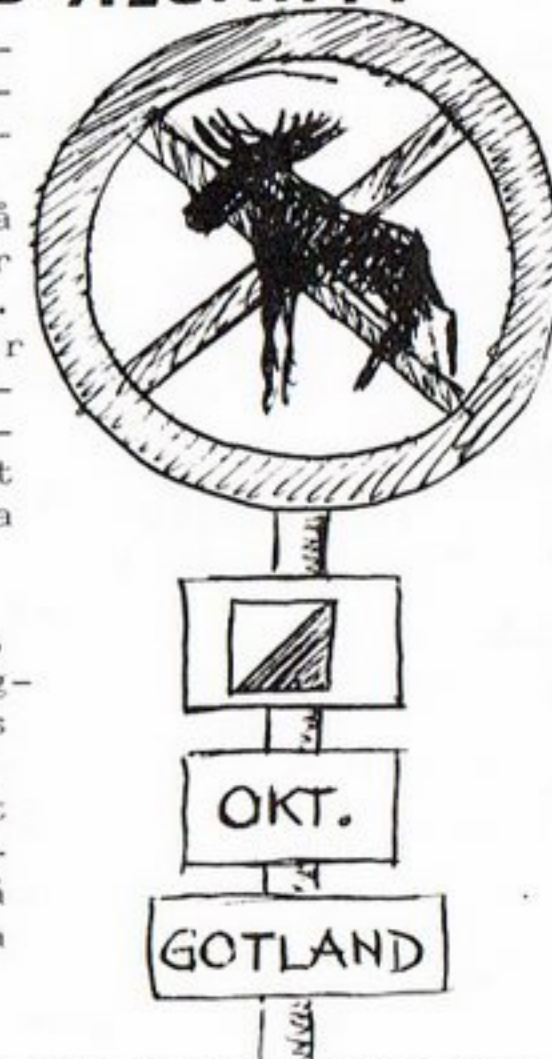
Ta Trangiaköket med dig och något att äta till lunch! Du kommer att upptäcka många nya och trevliga lunchställen överallt runt Gotland!

GUNNEL F

BÄTTRE MED ÄLGFRITT

En 13-årig orienterare från västmanländska Munktorp vann i söndags sin klass då hon tävlade för HallstahammarsOK. Detta är i och för sig inte så sensationellt. Tjejen har orienterat i halva sitt unga liv.

Det märkliga är, att hon sprang segrande i mål trots att en sextaggig älgdjur bildligt talat satte krokben för henne på den 3,6 km långa banan.

"Väldigt vad den där orienteraren fläsar", tänkte jag för mig själv", berättar Hanna om sekunderna innan hon körde näsan i pälsen på den förbispringande älgen. Hon trillade omkull, men hämtade sig snabbt, orienterade vidare och insåg först vid målgången att krocken kunde ha slutat värre.

ÅRETS * - SKOTT 1992

MALIN EKVALL fick SVEN LARSSONS nyinstiftade pokal (ej vandringspris) för bästa prestation under 1992. Hon tilläts fram till nästa OL-avslutning att kalla sig för ÅRETS STJÄRNSKOTT!

nya

TJUV TOG VOK-TALLAR

Tio kartonger med sammanlagt 2250 tallplantor stals någon gång mellan fredags eftermiddag och lördags morse i Norr-landa. Visborgs Orienteringsklubb, VOK, skulle för Vägverkets räkning plantera tallskog i Norrlanda i lördags.

På fredagseftermiddagen kördes därför 18 kartonger om vardera 225 tallplan-ter till Norrlanda. När orienterarna som skulle plantera skog i lördags kom till Norrlanda fanns endast åtta kartonger med plantor kvar. (Gotlands Tidningar)

*****

VOK-LOTTERIET

Exklusivt för SVETTBLADETS läsare kan vi här presentera nummer och namn på de som vunnit pengar i VOK-LOTTERIET:

VERSION * BERITH H

VERSION * SVEN L

JANUARI

01 Lena Dahlberg
08 Magnus Dahlström

JANUARI

09 Sven Larsson

FEBRUARI

04 Anna Dahlström
39 Berith Hallgren

FEBRUARI

15 Ej såld

MARS

12 Hasse Matthing
84 Göran Lindström

31 Georg Nilsson

APRIL

67 Stefan Pettersson

APRIL

38 Folke Lindgren
59 Gerhard Håkansson

MAJ

41 Lars Nordgren

MAJ

11 Rune Lindenfalk
52 Olle Gardell

JUNI

81 Ej såld

JUNI

27 Ethel Lindenfalk
48 Margareta Sillén

JULI

24 Andreas Andersson

AUGUSTI

62 Ej såld

JULI

65 Stina Pettersson
29 Gudrun Hellgren

Version Sven Larsson har ännu en hel del osålda lotteriandelar, så därför blir det en del luckor bland vinnarna. Han blir väldigt glad om ni ringer till honom och köper en andel, så att det hela går ihop!

BERITH HALLGREN Tel 218997
SVEN LARSSON tel 216885

**DET
SÄGS
»**

FRÅN VOK-STYRELSEN

Utdrag ur VOK:s styrelsemötesprotokoll 1993-06-07:

§ 25 Övrigt

* Information om styrelsebeslut skall ske kortfattat, dels via SVETTBLADET och dels via anslag.

Så då gör vi väl som styrelsen beslöt!

§ Återstående styrelsesammanträden 1993: Måndagarna 30 augusti, 18 oktober och 6 december.

§ Lennart Nyströms önskan vid årsmötet om avschaktning av kullen vid avfar-ten från VOK-vägen lämnas utan åtgärd.

§ SOFT önskar erhålla medlemsmatrikel från klubben. Styrelsen beslutar att inte lämna ut medlemsregistret.

§ Klubben skall bidra med 5000 kr till SOFT:s forskningsfond som bl a syftar till att finna anledning till plöts-lig död bland elitorienterare.

§ Poängterades också OL-sektionens be-slut att lämna bidrag till rankade lö-pare som läkartestas för Twarinfekt-ion. (Vad man sa om detta, skrivs det dock ingenting om! - Avskrivarens an-märkning)

*****

OL-SKO MED LAMPA SNART I VOK-SHOPEN?

Det senaste på fritidsmarknaden, sport-skor med lampa (finns på riktigt!), ö-verlämnas härmed som gåva till riksdag och regering:

För er som orienterat i mörkaste skog och famlat och snubblat på sten och på rot har man nu producerat en hjälp för ert knog så att ni bättre vet var ni sätter er fot.

De skumma snåren klarnar i sko-lampans sken. Den gör den enda vägen så tydlig och klar

på en gång som den varnar bland stockar och sten: Se upp! Här är det blindstyren ute och far!

(Mats Nörklint, Dagens Nyheter)

*****
att SVEN LARSSON skall ha sagt något o-tryckbart, när han av hustrun fick höra att han vann i första dragningen av nya VOK-lotteriet: Otur i turen så att säga!

SVETT-

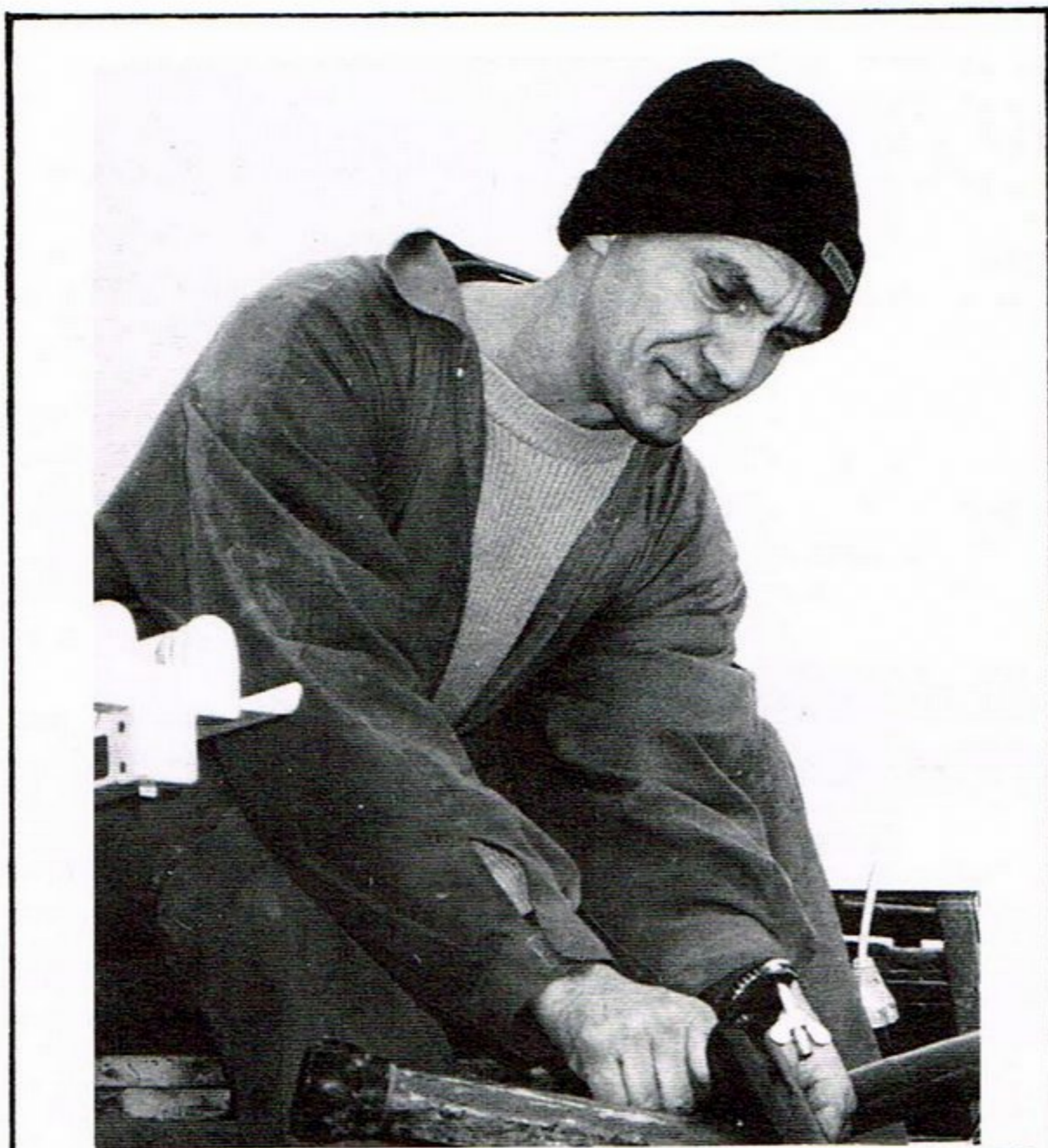
BLADET

UTGIVET

AV

JULEN 1993

SÖREN THULIN, vår outhärlige vaktmästare och allt-i-allo, nämns på alltflera ställen i Svettbladet. Var helst VOK har något i görningen, så är han med: Endurots servering och uppbyggnad, skogsplantering, skärmutsättning och intagning, KM-tävlingar, allt annat vaktmästarearbete, och nu vill man honom att gå kartritarkurs också! Det är frågan hur VOK skulle klara sig utan hans intresse o. kunskaper.

SVETTBLADET

*****
MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR
VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB.
*****

Utkommer tre gånger om året, i mars, i juli och i december.

Upplaga: cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER: Familjen Björn och Gunnel Fransson med adress: Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY, tel 0498/64568

REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna att skriva!

INNEHÅLL

- Sid 2: Jo, han Johan för ordet!
- Sid 3: Gotlands OL-framtid: LOTTA Y.
- Sid 4: VOK-Profilerna.VOK-Lotteriet
- Sid 5: Styrelsen informerar. KM-en
- Sid 6: Dallens brev från Bosnien
- Sid 8: 25-Manna 1993
- Sid 9: Folke 100:e på 100:e etappen
- Sid 10: Gotländsk orientering (70)
- Sid 11: Mysteriet i Follingbo
- Sid 12: Helge på läger
- Sid 13: Grandurro-Jubileum
- Sid 14: J-Å Björklund - Monovisionär
- Sid 15: Terrängklubbmästare
- Sid 16: VOK-Cup-93

TILL STIG RUNEBORGS MINNE

Häromdagen nåddes VOK av sorgebudet att överstelöjtnant STIG RUNEBORG lämnat oss den 22 november. Stig var en man av särskild resning. Han var omtyckt av alla som han kom i kontakt med, både i det militära och civila livet. Genom sina kunskaper, sitt lugn och sans, åtnjöt han stor respekt och uppskattning i alla led.

Eftersom han var en skicklig orienterare, skidlöpare och skytt, var det naturligt att han, liksom sin far, togs i anspråk som idrottsledare. Sålunda deltog han i förberedelserna vid bildandet av Visborgs Orienteringsklubb och den 28/9 1945 valdes han till VOK:s förste ordförande - en befattning han innehade t o m 1953.

Han blev klubbens hedersordförande.

Han valdes till ordförande i Gotlands Orienteringssektion 1952, men kommandering som bataljonchef vid I19 1954 tvingade honom lämna Gotland. Vid sin åter-

JO, HAN JOHAN FÖR ORDET

ÄÄÄNTLIGEN!

Nu är det slut! "Orienteringsåret", menar jag. Hur kan jag säga det, kanske en del frågar sig? Det är enkelt! ENDURO-HELGEN har passerat, och då är det definitivt slut. Jag är också slut!

Det har varit en jobbig tid för en hel av oss, men förhoppningsvis är det värt mödan. Alla ni som har ställt upp och jobbat under GGN har gjort ett jättefint jobb (som vanligt!) och ni skall ha ett stort TACK!

Hur har året varit i övrigt? Det har avrit både med-och motgång, både individuellt och för hela klubben. Vi kan konstatera att vi är inne i en generationsväxling. Vi måste också konstatera att vi måste göra något åt detta SNARAST, om vi inte ska tappa farten i vår klubb. Jag tror att vi mer aktivt måste både REKRYTERA nya medlemmar samt ta NYA GREPP för att behålla de gamla. Det är främst barnen och ungdomarna som det är svårt att behålla. Varför inte tex skaffa/hyra en mindre buss, och köra barn och ungdomar till tävlingar. Har vi väl fått igång dessa, så ska ni se att de till slut även "tvingar/drar" med sig föräldrarna också efter ett tag.

"Nu är det jul igen..." - känns den igen? Jodå - det är sant! Själv tycker jag att det precis har varit midsommar. Men, går man in i en affär, upptäcker man snart att det är på väg att bli jul igen. Men det är ganska skönt. Hela den långa (?), tråkiga (?) hösten är passé. Glöm inte att det går att klämma in en och annan KILOMETER i benen, mellan skinkan och julkorven. Eller...?

Själv tänker jag springa minst tre gånger i veckan under juluppehållet (tror jag!).

Från alla OSS, till alla ER, önskas en lugn och fröjdefull JUL och ett GOTT NYTT ORIENTERINGSÅR!

JOHAN H

*****
komst blev han styrelseordförande i Gotlands Skytteförbund, en befattning han innehade i 25 år.

I och med Stigs bortgång har VOK, liksom den gotländska idrottsrörelsen, förlorat en av sina främsta, men hans minne lever kvar i mångas minne och i hävderna.

ANDERS DAHLIN

GOTLANDS OL-FRAMTID -

HUR SER DEN UT?

GOF:S FÖRBUNDSTRÄNARE O. ELITLEDARE LOTTA Y. TYCKER TILL:

I egenskap av förbundstränare och elitledare i Gotlands Orienteringsförbund, har jag blivit ombedd av SVETTBLADETS redaktör att deklarerera mina åsikter om framtidens OL på Gotland.

Jag måste först berömma VOK för er fina klubbtidning. Innehåll såväl som layout är alltid tilltalande.

Jag har tagit del av VOK-arnas framtidsdebatt och tycker att det är roligt att såväl ung som gammal är med och "tycker". Hoppas bara att debatten inte stannar i klubbens interntidning, utan förs med av klubbledarna till GOF:s träffar (nu närmast OL-RIKSDAG 13/11). Jag tror att ju enigare vikan bli om OL-SPORTENS FRAMTIDSKONCEPT, desto lättare kan klubbarna själva eller via GOF verka för att få flera att utöva vår älskade sport.

FRAMTIDEN BLIR VAD VI GÖR DEN TILL

Tråkigt nog, tycker jag, måste vi nog anpassa vår sport till det högteknologiska samhälle vi lever i, vilket innebär en acceptens för den differentierade nutidsmänniskan och med det se till att man kan förverkliga tidens värden i vår sport.

Med andra ord tror jag att vi måste:

- * fortsätta att inbjuda till individuellt tävlande i "snabbare" och publikvänligare tävlingar (typ kortdistans, jaktstart, stafetter som liknar "25-manna", varv-banor m m),
- * ordna verksamheten så att man kan börja orientera när man vill i livet samt se till att den enskilde får sätta sina egna mål (golftänkandet!),
- * slopa tävlingsklasser för barn under 13-14-klasserna för att motverka "barnifiering" av OL-sporten (direktanmälan räcker). Istället bör vi verka för att barnidrottandet sker i idrotts-skoleform, där man bättre kan anknyta till "gamla tiders" sk spontan-idrotter.

Det senare påståendet tror jag är särskilt viktigt att begrunda, då vi alla ledare/tränare/tävlingsarrangörer ofta tröttnas i vårt ideella arbete, när barnen "inte ställer upp". OL-sporten måste alltså anpassas till nutidens barn som vill prova allt som står till buds. (Sänder en jämförande tanke till min barndom för cirka 25 år sedan, då 2-kanalig färg-TV var ett unikum - klart då att idrotten hade mer att ge!)

P S Vet du, att enligt fritidsforskarna, så har antalet idrottande barn minskat med 5-9% de senaste åren (en 100-årig trend är därmed bruten!)? D S

TRO PÅ DIG SJÄLV OCH ANDRA

Beträffande elitverksamheten på Gotland så blir den vad ni klubbar gör den till.

Jag, tillsammans med övriga styrelseledamöter i GOF vill inte på något sätt eller vis styra klubbarnas verksamhet, utan vi försöker jobba efter de önskemål som framkommer på elit-och tränarträffar. Förutsättningen är ju att alla klubbar ställer upp med minst 1 representant på dessa, för att få gehör för "tyckandet" i klubbarna.

För tillfället tycker jag att det är hög status på våra satsande ungdomar. De tränar flitigt med klara mål. Vem som är elit eller inte överlåter jag åt varje individ att bedöma om sig själv.

Att förutsättningarna för att nå den yttersta toppen i OL inte finns på Gotland håller jag inte med om. Förutsättningarna skapas bara genom de förväntningar och krav som individen själv, och omgivningen har på vederbörande. Ett lysande exempel torde vara årets världsmästare ALLAN MOGENSEN från Danmark - kommen från ett land med få skogar och "fostran" i planbilds-OL, som slår till i främmande USA-terräng.

Vi äldre orienterare måste sporra **nya** UNGDOMAR att slopa "ö-mentaliteten" med ofta förekommande iorism och antijante-

lagtänkande, så skall vi snart se att de lyckas!

MÄNNISKOR ÄR SOM FALLSKÄRMAR - TILL FÖR ATT UTVECKLAS!

Att träna över klubbgränserna när man nått "gymnasieålder" tror jag enbart är positivt för såväl den enskilde som för sporten.

Då är det inte främmande och illegalt att träna med andra klubbar, om man senare söker sig till en utbildning på fastlandet.

Att tävla för sin ö-klubb kan då heller inte vara något konstigt. Likväl kan vi få nya löpare till våra träningsgrupper då Högskolan på Gotland baraväxer.

TILLSAMMANS BLIR VI STARKA

Distriktslag i orientering? Ja, varför inte? Fri-idrotten på ön har ju anammat denna modell, som står färdig att plagiera. Därigenom kan vi få reda på både för- och nackdelar innan vi bestämmer oss. Fri-idrotten tävlar för FGF på fastlandet, men man tävlar för sin klubb här hemma.

Framför allt måste det vara ett beslut som de berörda aktiva ordentligt tycker till om.

Hoppas att jag tillfört debatten något!

KOM IHÅG! ORIENTERING ÄR ETT SÄTT ATT LEVA!

LOTTA YTTERGREN

VOK-LOTTERIET

VERSION BERITH H

AUGUSTI

12 Hasse Matthing
16 Britt Johnsson

SEPTEMBER

75 Janne Rondahl
37 Elisabeth Nilsson

OKTOBER

36 Bo Magnusson
83 Lena Nyström

NOVEMBER

63 Margareta Östensson
26 Alice Karlsson
43 Ingrid Enequist

VERSION SVEN L

AUGUSTI

62 Ej såld

SEPTEMBER

51 Ej såld

OKTOBER

38 Torgny Sandelius

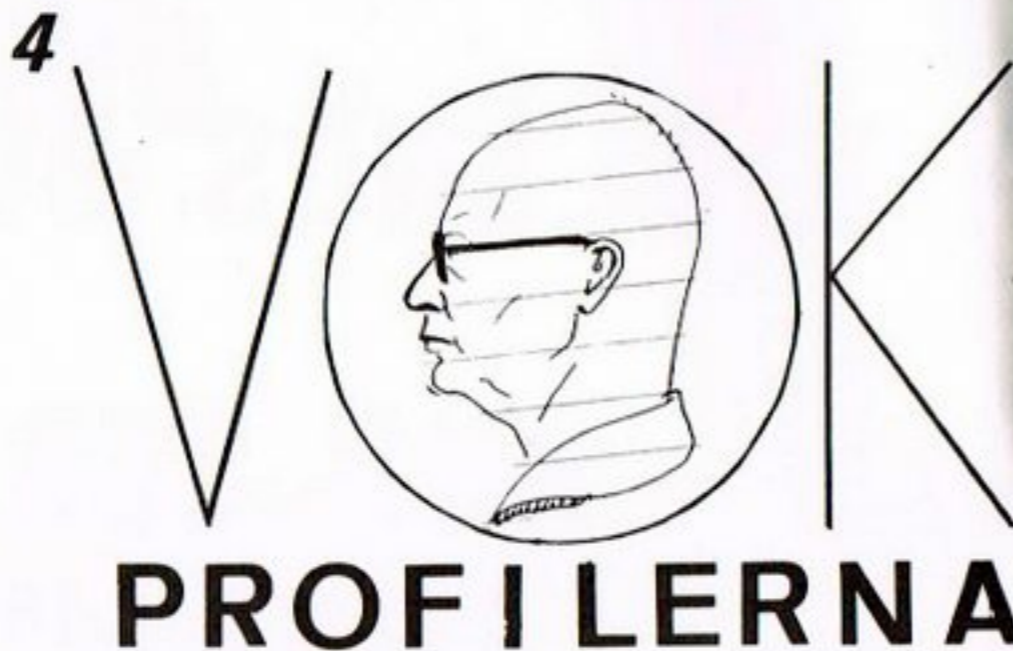
NOVEMBER

44 Ej såld

REA

Som ni ser är det åtskilliga av lotterna som inte är sålda. Därför blir det stor REA före dragningen den 12 december. 50 kr för en chans att vinna stora pengar!

BERITH HALLGREN
Tel 218997
SVEN LARSSON
tel 216885

PROFILERNA

Bakom denna profil finns en stor talang, som ej kom till sin rätt, förr, när han sprang. Med spänstiga stämband och med ord utan pjosk, han vinner större segrar i sin OL-kiosk!

ÖSELUTBYTE I SOMMAR

Den 11-12 juni 1994 anordnas OL-tävlingar på Ösel och det planeras för Gotländskt deltagande! Ring till Birgitta eller Bernt Berg (tel 49 31 22), om du vill veta mera om denna resa!

Saaremaa OK

STYRELSEN⁵ INFORMERAR

För att förbättra informationen om klubbens aktiviteter har styrelsen beslutat att samtliga medlemmar/familjer ska få information/kalendarier m m, som tidigare enbart sändes till "aktiva" medlemmar. Vidare kommer styrelsens beslut m m genom "Nytt från styrelsen" att kortfattat redovisas i Svettbladet och genom anslag. Därför läser ni nu detta!

*** STYRELSENS ARBETSFORMER ***

Normalt sammanträder styrelsen varannan månad. Stug-, skid- och OL-sektionen har vanligen möten inför styrelsemötena.

Fasta punkter är i allmänhet:

- * Ekonomisk ställning (såväl sektionens som klubbens samlade ställning).
- * Information från sektionerna.

*** FRÅN STYRELSESAMMANTRÄDE I AUGUSTI ***

- * "Inofficiell" sektionsledare för OL-sektionen fram till årsmötet är i KAJ WIRENS frånvaro ROLF MALMROS.
- * Deltagande i OL-skolan skall via en mindre avgift ge "OL-SKOLAMEDLEMSKAP".
- * Klubben skall arbeta för att i större utsträckning än för närvarande kunna erbjuda klubbens medlemmar olika klubbavbatter (Kommentar: Har ni kännningar och tror att ni kan förmedla kontakter med firmor som kan ge rabatter - hör av er till styrelsen!).
- * Avtalet med GGN är klart för -93 med villkor ungefär som tidigare år.

*** FRÅN STYRELSESAMMANTRÄDE I OKTOBER ***

- * OL-avslutning planeras i samband med Lucia-firandet.
- * Det verkar vara förhållandevis litet intresse för Lång-KM. Med tanke på att det är så många Olik DM- och KM-tävlingar övervägs om något KM bör utgå under 1994.

NATT-KM

SÖREN THULIN

H 12

Anders Nilsson/Mattias Thunholm

H 21

Erik Fransson

D 18

Jenny Ekvall

H 35

Johan Hörlin

D 40

Ing-Mari Bergman

H 50

Rolf Malmros

D 60

Evy Hörnell

H 65

Bengt Söderlund

Ungdomsledaren KJELL ROSÉN och sekreteraren BO MAGNUSSON fyller på för att få energi till ännu mera VOK-arbete.

- * VOK-stugan är åter utsatt för inbrott. Ordentligt inbrottskydd och / eller larmning övervägs.
- * I slutet av juni-94 kommer "KORPEN - FESTIVAL" att arrangeras på Gotland. Klubben kommer att anmäla sitt intresse att anordna lunchservering för OL-deltagarna (tävlingsområde: RU-läger vid P18).
- * Styrelsen beslutade att klubben skall erbjuda sig att vara arrangör av 3-dagars 1996, med förslag till tävlingsområde: Taksteins och Hide. Tills dess måste i sådant fall kartor tas fram. OL-sektionen får i uppdrag att diskutera vidare.
- * Intresset för studiecirkel "Spik på" och/eller "Spik på igen" skall undersökas.

BO MAGNUSSON
Sekreterare

LÅNG-KM

D 21

Ing-Mari Bergman

D 60

Evy Hörnell

H 21

Anders Lindgren

H 40

Rolf Malmros

H 50

Folke Lindgren

H 65

Sture Larsson

nya

10th Armoured Rifle Coy Base, Tuzla
1993-11-07

Hej VOK!
Ni kanske undrar vart DALLEN tog vägen? Han är inte på några OL-tävlingar, inga träningar och han hänger inte ut några skärmar. Han busar inte med barn, han lägger sig inte i någonstans - inte ens på Enduron!

Svaret är ganska enkelt: Jag befinner mig just nu i f d Jugoslavien (Bosnien) som FN-soldat. Många kanske tycker det är konstigt att man åker till ett krig när man kan ha det så bra. Mitt svar: Jag blev helt less på att sitta hemma och inte kunna göra någonting åt allt civilt lidande som finns härnere. Även om det är ganska farligt, så tycker jag det är ett mycket viktigare jobb än att sälja biljetter på Gotlandslinjen...

Vad har vi då haft för oss hittills i Sverige, Danmark, Serbien och nu i Bosnien? Här kommer en kort redgörelse som förmodligen är dubbelt så sann som Expressens ordbajseri:

Vi började med att utbilda oss i Strängnäs i juli i tre veckor. Intensiva veckor med stor ovisshet om vi skulle åka eller inte - inget var ju klart. Vi blev dock ett bra gäng som alla var fast beslutna att åka. Under dessa veckor fick vi lära oss grunderna i hur en FN-soldat förväntas uppträda och vad våra uppgifter bestod av, dvs observera, rapportera och skydda civila.

*** VI SKULLE INTE NER OCH KRIGA ***

Tre ord präntades in i våra hjärnor: "FIRM, FAST AND FRIENDLY". Med dessa ord skulle vi komma långt. Vi skulle inte ner och kriga, som många därhemma tror! Efter denna utbildning fick vi åka hem igen och vänta. Det blev en lång väntan med mycken "Titta TV" och tidningar om Bosnien. Sedan kom brevet med beskedet: Inryckning 1 sept med ny utbildning både i Sverige och Danmark. Vi fick första veckan lära oss ännu mera om kriget och hur vi skulle uppträda.

Andra veckan bestod av ihopsamling av all materiel som vi skulle ha med oss. Allt skulle kollas, så att det fungerade in i minsta detalj. Allt skulle antecknas på listor, så att vi inte riskerade att fastna i någon tull. Det var ett drygt arbete med många svordomar.

*** EGET SAMHÄLLE I BOSNIEN ***

Jag blev sedan containerchef för vår plutonscontainer, där allt från granatgevärsammunition till CD-spelare skulle lastas. Allt skulle med, eftersom vi skulle bygga upp ett eget samhälle där nere. Ca 8 ton hade vi i vår container och bataljonen hade med sig långt över hundra likadana!

I Danmark den tredje veckan tränade vi oss sedan samman med de danska delarna, dvs ett stridsvagnskompani. Det blev en jobbig vecka med skjutningar tillsammans med deras Leopart 1-vagnar och med övningsledare som alla hade varit minst en bataljon i Bosnien tidigare. Den lärorikaste tiden, faktiskt.

*** SERBERNA VILLE INTE SLÄPPA IN OSS ***

Nu var det dags att åka till Bosnien, men det första psykiska kom direkt: Serberna ville inte släppa in oss! Så vi fick bli kvar i Danmark ett tag till men till slut kom vi iväg och åkte tåg genom hela Europa, till en liten by utanför Belgrad som heter PANCEVO. Där skulle vi stanna i två dagar. Serberna förhalade dock oss, så det blev istället tre veckor! Väntan på underhållsbasen var dock ingen katastrof, eftersom vi ägnade tiden åt att lära känna vår norska och danska vänner genom fotbollsturneringar och mässbesök. Vi hade också grillfester i den 30° varma jugoslaviska hösten. Det blev dock ganska jobbigt i längden att bara ligga o egentligen ingenting göra.

*** KING OF THE BRIDGE ***

Till slut blev det vår tur och vi slussades in i små konvojer. Vi åkte buss till gränsen, där alla siffror man kunde tänka sig kollades av en gubbe, som kallade sig för "King of the Bridge". Därifrån åkte vi i vår egna sisus genom frontlinjen mot TUZLA. När vi kom fram såg vi att vår camp i princip redan var uppbyggd till vår stora glädje. Vi bor nu i jättelika gummitält, uppvärmda med dieselaggregat. Vi har faktiskt de flesta bekvämligheter för att vi ska kunna fungera och hinna vila - tex varmduschar, sängar, matsal med god mat från våra egna kockar, satellittelefon som vi kan ringa hem på. I en liten butik kan man köpa allt från parfym till godis. I en bar kan vi koppla av med en öl, om vi vill. Svenska dagstidningar, där vi kan läsa all skit som skrivs om oss hemma. Så det lider ingen nöd på oss här heller!

*** ESKORTERAR OCH OBSERVERAR ***

Vad gör vi då förutom att titta på TV och dricka öl? Ja, vi eskorterar hjälpsändningar över frontlinjen, vi åker på patruller i vårt område och observerar om det är stora truppsammandragningar på vissa ställen. Vi ser till att den civila befolkningen inte far illa.

ÖSELGÄSTER

Under Gotlandspaketet 2-8 juli planerar vi att ta emot Ösel-orienterare. Då behövs det många som kan ordna husrum och transporter till tävlingarna. Ring till Gunnel Fransson, tel 264568, om du kan ta emot en Öselgäst i ditt hem!

Vi försöker hålla lugnet och hela tiden avråda från att börja kriga. Här i Tuzla är det nämligen mycket lugnt nu. Vi har dock en annan oroshärd inom området och det är VARES, där vi förstärker ett kompani med två plutoner. De är nämligen ganska trötta och behöver förstärkningar. Jag och min pluton åker dit var åttonde dag och det är förmodligen det ni har sett mest av i er TV därhemma.

*** SKYDDAR CIVILA MUSLIMER ***

När vi var där senast bevakade vi en skola med ca 200 muslimska fångar i. Vi såg till att man inte misshandlade eller avrättade fler än man redan gjort. Vi kollade också så att man inte förde bort några fångar. Andra uppgifter var att skydda alla de civila muslimer som inte vågade bo kvar i sina lägenheter, p g a att ett fascistiskt förband, kallat HOZ, plundrade och hotade dem. Det blev allt fler sådana flyktingar som strömmade till. Till slut hade vi 300 muslimer som under vårt beskydd mitt inne i Vares. Huliganerna åkte hela tiden omkring och hotade "våra" flyktingar, men inget hände dem medan vi stod där, men vid fyra tillfällen var vi nära att öppna eld mot dem. De här människorna förstår bara ett språk: Makt-språket! Den som har flest vapen är den som bestämmer. Det kan se ut som om vi provocerar fram våld när man filmar oss. Men gör vi inte så här, får vi ingenting av det som skall göras gjort.

När vi är här nere känns det verkligen som om vi gör nytta. Säkert hade inte många av dessa 300 muslimer levt idag, om vi inte varit där. Tänk på det, när ni undrar varför jag är här. Vi har även fått mycket beröm av UNPROFOR:s högre chefer och av COMBAT.

*** HUR GÅR DET MED TRÄNINGEN? ***

Jo, när vi är här i Tuzla springer jag 3 gånger i veckan. När vi är någon annanstans får vi inte lämna pansarbandvagnen.

Om ni skulle vilja skriva, så kan min familj förmedla adressen. Och kom ihåg Dag Hammarskiölds ord:

"PEACEKEEPING IS NOT A JOB FOR SOLDIERS BUT ONLY SOLDIERS CAN DO IT!"

DALLEN

Vi är glada över att någon vill/ vågar åka och göra detta viktiga, men ack så betydelsefulla arbete! Tack för brevet och hoppas vi snart får se dig nya hållen hemma igen - helst lämnades ett f d Jugoslavien I FRED efter dig! (BF)

25-manna - MAN TAGER⁸ VAD MAN HAVER ELLER

Hoppas ni får sova bra och lycka till i tävlingen! Förra våren campade Södertäljes orienterare här och de vann. Vi hoppas att trenden inte bryts!
Hälsningar RAGNVI.

ENDAST DET BÄSTA ÄR GOTT NOG!

En uppmuntrande lapp på SORUNDA FOLKETS HUS! Vår egen lagledare ROLF drömde om en bättre placering än 1992 och seger över arkemotståndarna Bro OK.

Två månader innan såg det ljust ut - ett topplag bestående av fastlandsboende VOK-patrioter och säkra hemmakort skulle göra det! Hemma hos Rolf förändrades dock laget ständigt och vid dagen för avresan var allt ännu ovisst.

Dimman låg tät över Gotland och lagets sammansättning var beroende av om flyget kunde gå! Förkylningar och skador gjorde att alla reserver blixtkallades! Barnvakter, semesterfirare och supportrar också! Rolf visade prov på ett oändligt tålamod och kunde under överfarten med färjan presentera ett (t)roligt lag.

25-mannakavlen har ett komplicerat system med bestämmelser om lagsammansättning med ålder, kön och banlängder som intressanta ingredienser. Efter många års vana är Rolf en lagkapten som kan turerna och som är medveten om att laget inte är säkert förrän startskottet har gått.

På golvet i Sorunda Folkets hus laddade vi med sömn inför tävlingen. Småpupporna ELENA och LINNEA i sovsäckar, skrattade in dagen med att likt maskar krypa omkring i det gemensamma sovrummet.

Startskottet gick på ett stort fält utanför Nynäshamn och vår JONNY rusade upp för första backen tillsammans med 300 ivriga orienterare. Vår utsiktspost låg på kikareavstånd från publikkontrollen, men vi hade ingen kikare... Så när vi för tredje gången såg Jonny vid stämpelbordet uppe på en brant undrade vi om det var något fel på synen eller förståndet.

Tjejmaffian, LENA, GURLI, ELIN och ING-MARI betade av sträckorna 3-6 samtidigt medan MANKAN laddade upp genom att ta en lur under vindskyddet.

För VOK blev närmast följande sträckor debutanternas triumfer. EVY (64), som egentligen följde med som barnvakt, debuterade med den äran, trots att hon var mycket nervös innan. "Det var lät-

När de inte leker puppor, så hittar de på något annat, när föräldrarna springer OL och barnvakten får en plats i VOK-laget...LISA, LINNEA och ELENA...

tare än jag trodde", sa hon efteråt. Det sa hon, trots att hon i den backiga terrängen fick åka kana nedför en brant när grenen som skulle ge henne stöd plötsligt lossnade. "Bara upp och springa igen", tyckte den våghalsiga D60-tjejen.

MANKAN, som säkert var tävlingens nestor med sina 74 år, sprang sin bana med förstånd! Hans orienteringssinne är väl integrerat med personligheten och numera gäller det snarare att väljälämplig väg för att inte snubbla än något annat. Kroppen bestämmer! Mankan hade tänkt sig en åskådarpåplats, men blev istället en betydelsefull länk i 25-mannakedjan.

Alla behövdes den här dagen - så också undertecknad. Leende möttes Mankan och jag vid några kontroller. Han tyckte det var otrevligt att bli omsprungnen - men om jag hänger med lika bra när jag blir 74 år, ska jag skratta mig lycklig! De två såphala broarna in emot mål tog han med fitness, medan jag, med hjärtat i halsgropen, darrande tog mig över.

Resten av tävlingen blev en förlorad kamp mot Bro OK och senare en kamp mot 1992 års placering. Många gjorde storartade insatser - en och annan också onade insatser (vad hon nu kan mena med det, undrar utskrivaren Björn)!

Text så sprang JOHAN H sitt livs största tävling (9000 deltagare), och precis som ROBBAN var det för honom förs-

ta gången han på riktigt ingick i VOK:s 25-mannalag. För AINA blev det en omöjlig uppgift att hinna in i mål för att slutmannen ERIK skulle slippa göra omstart.

Denna gick igång med ett nästan lika imponerande lämmeltåg som den riktiga starten, och resultatet blev till slut en ungefärlig 260:e-placering.

Med 25-mannakavlen 1993 i gott minne, är vi nu ännu fler som vill platsa i laget i nästa år. Laget som äntligen skall slå Bro!

GUNNEL F

FOLKE BLEV 100-E

"Believe it or not!", "Tro det eller ej!" heter en serie berättelser om otroliga händelser i världen. 5-dagars 1993 kommer att gå till historien i VOK-aren FOLKE LINDGREN:s familj och frågan är, om den femte etappen på detta 5-dagars inte också borde skrivas in med guldskrift i VOK:s historiebok.

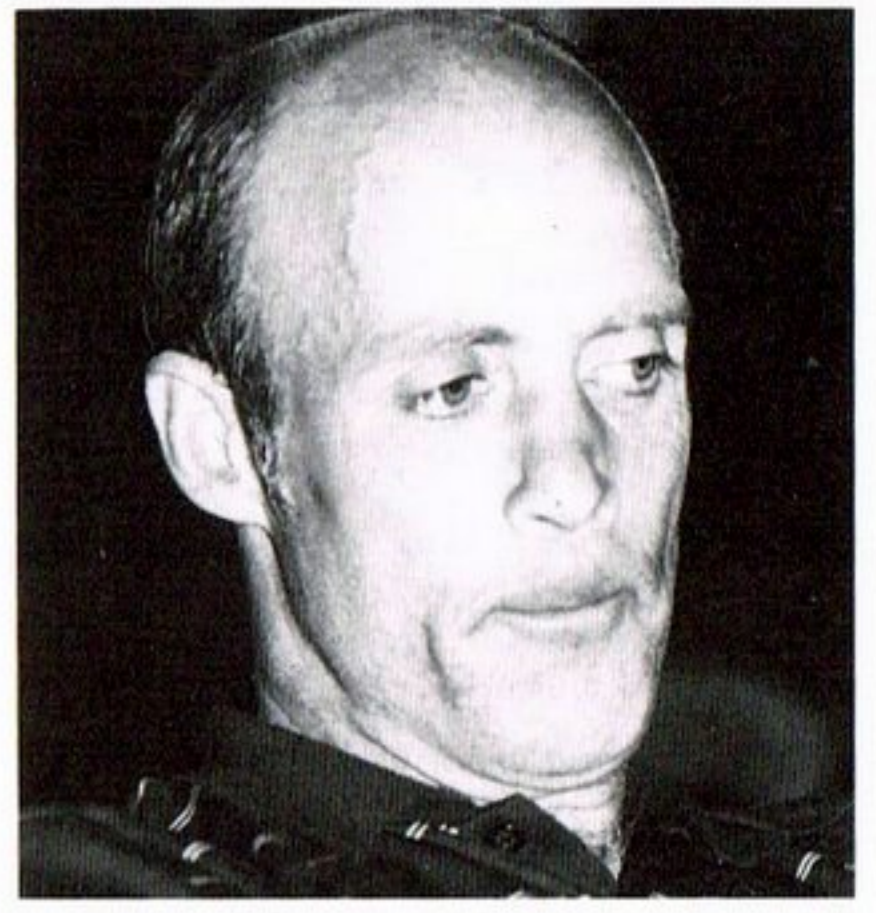
Fredagens femte etapp vid Hallands 5-dagarstävling sprang nämligen Folke sin ETTHUNDRADE ETAPP och dessutom i en rak 'obruten' följd (om vi undantar 5-dagars på Gotland 1977, när Folke och alla andra gotlänningar inte fick delta, men där Folke istället jobbade i målet alla 5 dagarna)!

Tillfälligheternas spel gjorde att vår envise och duktige VOK-are, numera tävlande i H55AL, dessutom sprang upp sig så många placeringar på sista etappen, att han totalt gick in som HUNDRADE!!! På sin 100:e etapp blir han alltså placerad som nummer 100!

Det hela började 1973 i Rättvik, Dalarna och när det kommer att sluta står skrivet "i stjärnorna". Han är i alla fall preliminärt anmäld även till 1994 års tävlingar i Ångermanland, så en ny serie kommer säkerligen att startas. I sammanhanget bör påpekas att Folke aldrig brutit någon etapp, en vana som han har skaffat sig och hållit fast vid: Han har nämligen aldrig brutit någon annan tävling heller i hela sin karriär!

Folkes fru ANNE-MAY ska också vara med på ett hörn, när vi hyllar honom. Hon har nämligen också varit med på alla 5-dagarstävlingarna - som åskådare och påhejare. De första åren bodde de i tält och då var också pojkarna med och tävlade. "Det var kanske den roligaste tiden", säger Folke. Senare hyrde familjen en husvagn och så småningom skaffade man sig en egen att fara runt i hela Sverige med.

9 PÅ ETAPP 100

Hur kommer det sig då att man år efter år tar semester samma vecka och använder den på det här sättet? Det finns bara ett svar på den frågan, anser Folke: "DET ÄR SÅ HIMLA ROLIGT!" Och skulle det någon gång vara tråkigt väder eller uppstår andra problem, så är de fort glömda! Roligaste minnet har Folke från Uppsalaåret på grund av att det var så blött! VOK måste nämligen byta förelägningsplats och hamnade på en soptipp utanför Uppsala. Där bodde hela VOK-gänget i en cirkel och hade en social samvaro som aldrig förr eller senare.

Det är just den sociala samvaron - och tillfällena att få se Sverige på litet annorlunda sätt som lockar mest. Ofta kommer arrangörerna med en massa ovanliga erbjudanden, som t ex studiebesök på snickerier, gjuterier, postorderföretag o s v, som man kan nyttja. Så här har familjen Lindgren sett det mesta, från Skåne i söder till Luleå i norr, från Göteborg i väster till Uppsala i öster - och dessutom många ställen på mitten!

Jag frågade om Folke lyckats så bra någon gång att han lyckats få något pris. Det visade sig snart att frågan var felaktigt ställd! Folke är definitivt ingen prisjägare i de här sammanhangen. Istället betonar han att det kul att vara med. Men roligast är det förstås att vara skapligt tränad - annars blir det för jobbigt att springa 5 dagar i rad. För bryta sin vackra serie vill Folke minsann inte i första taget - att lyckas fortsätta den obrutna raden är nog viktigare än något pris i världen.

BJÖRN F

GOTLÄNSK¹⁰ ORIENTERING (70)

"Ett värdefullt gotländskt idrottsdokument"

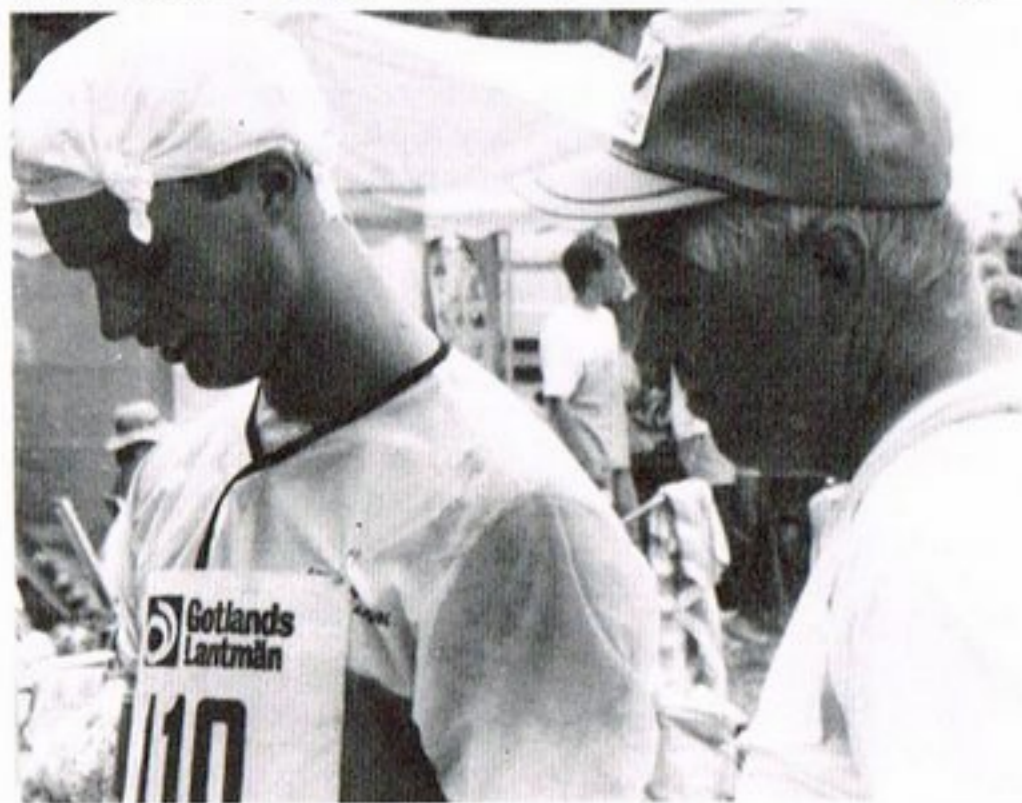
"208 sidor om 70 år på Gotland"

"Det blev en bok"

Ja, nog har det skrivits mycket OM det pampiga storverket "GOTLÄNSK ORIENTERING 70 ÅR". Det är bara att instämna i kören av lovordande recensenter - boken är ett "måste" för oss alla, som har en livslång förälskelse i vår härliga sport.

Upplagan är 600 ex och boken betingar ett pris på 150 kr, i och för sig billigt idag, när en roman kan kosta mer än 300 kr i bokhandeln.

Jag har en känsla av att klubbarna på Gotland har köpt in ett skapligt lager av boken, dels för försäljning till sina medlemmar (den finns bl a att köpa i VOK-stugan!) och dels för att uppvakta "fyll-åringar" med de kommande åren. För er som inte tänkt köpa boken själva, utan väntar tills ni "fyller jämnt" vill jag här plocka ut delar ur verket som handlar om VOK-are. Tilläggas kan, att VOK-medlemmarna ANDERS DAHLIN och SVEN LARSSON medverkat i den arbetsgrupp som tagit fram boken för GOF:s räkning.

SVEN LARSSON håller ännu igång! 5-dagsdebutant och ledare bl a för MAGNUS.

VOK BILDAS

"1945, den 16/9, blev historisk så till vida att denna dag beslöt ett 20-tal orienterare att bryta sig loss från I18 och bilda VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB, VOK, Gotlands första specialklubb i orientering. STIG RUNEBORG valdes till ordförande.

Denne var ordförande i OS 1952-54. Den 10/4 1946 upptogs VOK i Riksidrottsförbundet och samma dag i SOFT. Den 6/10

samma år arrangerade klubben sin första tävling. ViM och LM med gott betyg. Banläggare var ANDERS DAHLIN och SVEN KARNEHED. Klubben blev redan från början mycket framgångsrik. Den blev ledande på Gotland när det gällde framtagning av nya kartor. Ungdomsverksamheten fick en framträdande roll inom klubben." (sid 70)

LYSMASKEN 1947

"1/11 1947 tävlades för första gången i nattlig budkavle, "LYSMASKEN". Första inteckning i den av konstnären Bertil Nyström snidade träplattan fick VOK i konkurrens med 26 lag. Laget bestod av ERIK PETERSSON (VOK-Pelle), ANDERS DAHLIN och FOLKE MAGNUSSON (Mankan). Om den dramatiska slutstriden skriver en tidning:

--Ede Magnusson hade chansen att på slutsträckan avgöra tävlingen till AIK-förmån. Han och FOLKE MAGNUSSON, VOK, löpte samtidigt ut på avgörande sträckan, som mätte 7,2 km med 4 kontroller. Vid kontroll 2 ledde AIK-Magnusson med 27 minuter! Både namnen i VOK och de övriga hade följaktligen bommat och det såg väl dukat ut för AIK-vinst.

Men det dröjde länge innan någon löpte in till slutmålet i Hemvärnsgården. Det hann bli söndag, d v s klockan passerade 12-strecket och ytterligare 20 minuter hann rinna bort innan förste mannens pannlampa blev synlig i terrängen strax före mållýktan.

Det var Magnusson som kom, men inte AIK:s Ede, utan VOK:s Folke vars gäng alltså blev segrare. Fem minuter senare dyker VIF-Löken Gösta Lökvist upp och strax efter sig har han KA3:s Sune Andersson. Ytterligare sex minuter hann försvinna innan Ede Magnusson kom linkande."

ANDERS BLIR LURAD

"Att lura en medtävlare var, näst att spika kontrollerna, den högsta lyckan. Men ibland kunde det straffa sig självt hävdar ANDERS DAHLIN. Följande hände vid "Treklubbars" 1939:

Jag hade missat 1:a kontrollen som låg uppe på Herrgårdsklint i Gammelgarn. På en höjd i närheten hade jag stött ihop med min bror Gunnar. Bäst vi stod där så kommer Ede Magnusson rusande och frågar: "Har ni sett kontrollen?" (En idiotisk fråga av en rutinerade orienterare men Ede var "pinfärsk" och alltså lättlurad). --Ja, den ligger ett par hundra meter åt det hållet, sa jag och pekar i "galen" riktning.

När vi så kommer i mål så möter vi en flinande Ede: "Tack ska ni ha. Jag gick rätt i skärmen!"

MYSTERIET I¹¹ FOLLINGBO

Klockan är 09.30 och allt är stilla en lördag förmiddag i september. Platsen är en enskild stuga i Follingboskogen. Tre bilar står på parkeringen. Inte en kotte syns till. Plötsligt dyker två personer upp i skogen - och in i en av barackerna.

Klockan 09.35 kommer en bil och en person försvinner snabbt ut i skogen.

Klockan 09.40 kommer en skäggig individ på cykel febrilt trampande på järnvägsbanken och rusar också ut i skogen med diverse prylar.

Klockan 09.45 blir två bilar till och några grå-gröna overaller synliga.

Klockan 09.50 dyker fler upp i skogsbrynet. De två personerna kommer blöta i håret ut ur baracken och försvinner sedan i en bil.

Klockan 09.55 kommer fler bilar på rad längs den slingrande asfaltsvägen och ut hoppar och skuttar korta och långa individer.

Klockan 10.00 börjar några av overallerna att skruva oroligt på huvudena medan fler bilar anländer.

Klockan 10.03 bestiger en lång, kortklippt individ stugtrappan: "Jaa, välkomna allihop!!!"

Klockan 10.05 anländer ytterligare några bilar. Den skäggige individen dyker flåsande upp i skogsbrynet. Den länge talar och de andra lyssnar andäktigt, även den skäggige. Plötsligt rör alla på sig och flera små grupper bildas. En sortering tycks genomföras: Korta individer i en grupp, halvlånga i en annan, hellånga i ytterligare en o s v.

« RICHARD HÖRLIN och RASMUS GUSTAVSSON heter två av dem som håller OL-skolfolket sysselsatta! "Hur sprang du?"

Klockan 10.15 är plötsligt alla borta, bara bilarna är kvar. Vart tog de vägen? Tystnaden råder - i minst en halv timme - sedan dyker det upp en här och en där. Till synes slumpmässigt återvänder allt fler. Till slut även den länge och den skäggige i sällskap med flera korta individer: "Hej då! Vi ses nästa lördag igen!"

Vad var det som hände? Var har dom varit? Vad har dom gjort? Vem var den där länge? ETT MYSTERIUM???

Naturligtvis - ännu en skoldag i OL-skolan vid VOK-stugan är genomförd. Den länge är OL-skolegeneralen Svante, den skäggige jag själv, som i sista minuten gjorde dagens förberedelser.

*** HUR HAR HÖSTEN VARIT?
HUR SKALL VÅREN BLI? ***

En titt i backspegeln visar en kort men intensiv hösttermin. Jämfört med våren var vi mera ute på andra arrangemang. Lantmännen Cup vid VOK-stugan och Kinners i september samt ungdomstävlingen, med övernattningen och avslutningen i oktober gav bra tillfällen att känna på "riktig" tävlingsorientering för både små och stora. Erövringen av rävskinnet var naturligtvis höstens succé, även om det var med hjälp av lite tur. Kort sagt, OL-skoleledningen är nöjd med årets verksamhet. Antalet deltagare tyder på att "eleverna" också var det!

Hur skall vi jobba vidare? Att OL-skolan är viktig för VOK och inte bara är någon barnpassning, står bortom alla tvivel. Men i vilken form skall det vara? Hur många grupper/åldersklasser? Vilka skall vara ledare? Hur mycket tävlingsinriktning? Kvantitet eller kvalitet?

Alla lär inte bli elitorienterare, en del kanske aldrig kommer att orientera mera, men om vi lyckas få alla positiva till att vara ute i skog och natur, så har OL-skolan varit till nytta. Att lyckas behålla "eleverna" upp i tonåren är förvisso inte lätt, med tanke på den stora konkurrensen av andra aktiviteter. Min personliga tro är att detta först och främst beror på hur pass väl vi lyckas skapa bra kompisanda i grupperna. Om "eleverna" känner sig trygga, omtyckta och välkomna i gruppen finns goda förutsättningar för att de kommer att bli kvar som VOK-are, oavsett om det är regn och rusk vid träning och tävling. **nya**

12 HELGE PÅ LÄGER

I N-gruppen (N för Natur) har nybörjarna från 5-7 år varit med. Svante och jag startade våren med tonvikt lite mer på naturupplevelser och att trivas i hop och lite mindre på orientering. Successivt har vi lagt in mer av orientering under skolåret och vid avslutningen sprang några helt själva. De övriga grupperna har följt tidigare års beprövade metodik. Utan föräldragruppen under Folkes ledning skulle vi säkert ha färre ungdomar i vår skola.

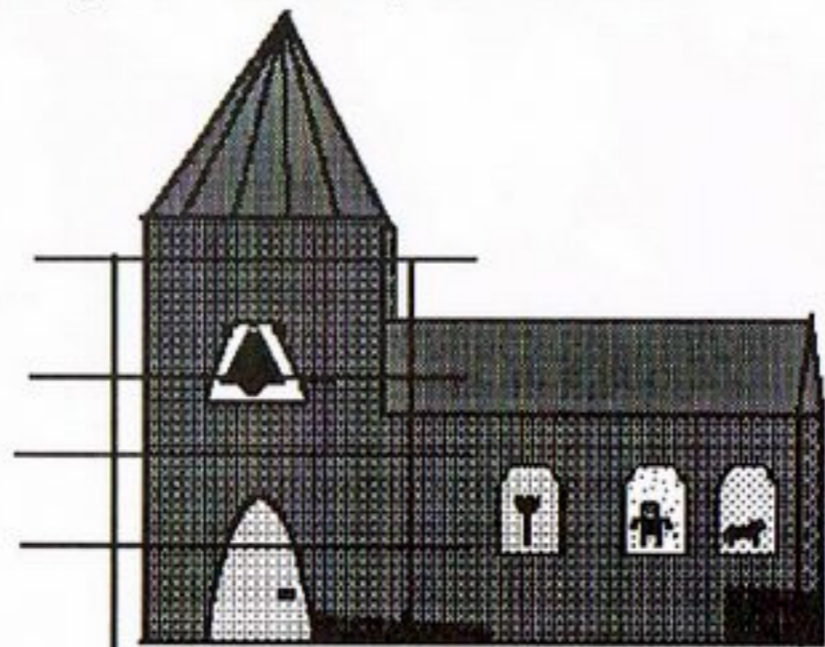
Några dramatiska förändringar i nästa års upplaga av OL-skolan tror jag inte står för dörren. Vi skulle välkomna lite fler erfarna orienterare som ledare. Läger är bra tillfällen att lära känna varandra bättre, så det skall vi försöka ha i vår också, liksom tårtkalas som avslutning (?). Några Tarzanspår, mystiska Ur-Vokar och andra konstigheter brukar pigga upp tillvaron, så det blir det förhoppningsvis mer av.

Avslutningsvis vill jag tacka alla ledare och föräldrar som ställt upp och möjliggjort OL-skolan. Det inkluderar alla aktiva som arrangerar tävlingarna och på annat sätt bidrar till att hålla igång VOK-verksamheten, vår vaktmästare Sören Thulin, inte att förglömma. Tack allihopa! Det är allas vårt gemensamma intresse och arbete som behövs!

KJELL ROSEN

Vi träffades vid ungdomstävlingen lördagen den 2 oktober och åkte sedan i samlad trupp till Pastorsexpeditionen i Othem, där vi skulle bo. När vi kom fram fanns inte nyckels där den skulle ligga, så KJELL fick gå in i ett grannhus och låna en telefon.

Under tiden gick vi och tittade på kyrkan. Man höll på att renovera den. Till slut fick vi tag i en nyckel, så att vi kunde göra iordning för natten.

Innan vi skulle äta gjorde vi en lek så att vi lärde oss varandras namn. Maten bestod av potatismos och korv.

Så var det dags att gå ut. Vi delades upp i fyra grupper och gick ut - i det kolsvarta MÖRKRET... Vi letade efter Othemsgubben (alias en viss Kjell) och så småningom var det grupp 4 som hittade honom i buskarna. Vi hade också en lek där vi fick springa efter honom och leta efter småkryp på gården.

I mörkret fick vi gå ut med ficklampor och leta efter reflexer på gården. Det var 14 stycken utplacerade. Nästa lek gick ut på att härma djur. Det var lejon, gorillor m fl och dessa blev sedan namnen på våra grupper. Efter kvällsmålet, bestående av choklad och macka, blev vi indelade i grupperna igen. Vi lekte en rolig lek, där man fick höra en bokstav och sedan rita ett djur på den bokstaven.

Vi avslutade lekarna med en rolig stafett, där man skulle ha ett papper under sig och sedan lyfta det framåt stående på ett ben. Jo, förresten! "Mattanterna" hade också en frågelek, som var kul!

Klockan nio gick vi och lade oss. Nästa dag avslutades lägret genom tävlingen Allklubbars.

Skrivet av Svettbladets utsände

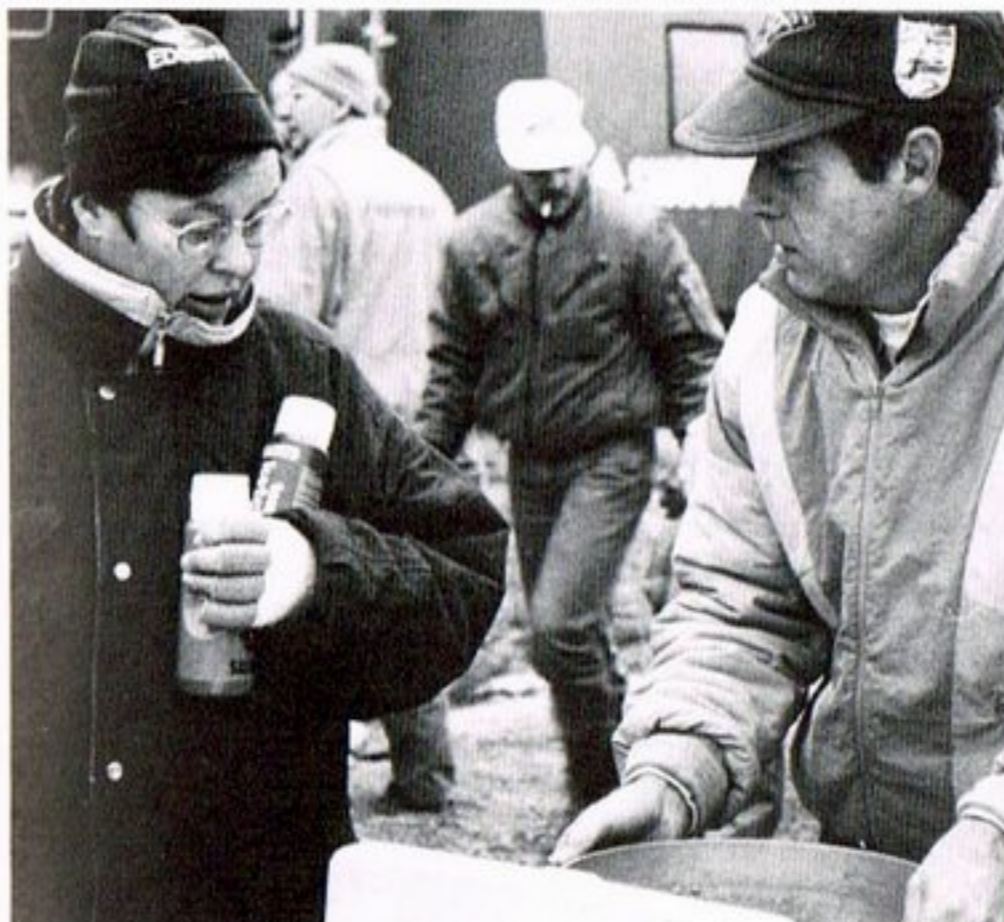
HELGE F

GRANDURRO-JUBILUM 13

För sjunde året i rad har Visborgs OK varit medarrangörer vid den stora Endurotävlingen GOTLAND GRAND NATIONAL på Tofta skjutfält. Tävlingen jubilerade i år (blev 10 år!) och deltagarantalet, över 1700 förare på startlinjen, var rekordstort. Som motorcykeltävling har tävlingen blivit en klassiker och kommer att locka enduroförare till Gotland ännu ett bra tag framöver.

Vi är naturligtvis glada över att få vara medarrangörer, och VOK gör också ett bra jobb. Vår pytt-i-panna uppskattas mycket, vilket betyder att 600 kg tillreddes i Södervärnsskolans kök. Även hamburgarna är delikata, så antalet som grillas blir större för varje år - i år gick nästan 2000 åt! För att inte tala om den varma korven, som går åt i massor, uppvärmda och försålda av glada VOK-are.

Ett nytt försiktigt försök med grötfrukost i serveringstältet slog väl ut i år. Den beräknade åtgången tog slut kl. 0700! Det blev lång kö - vad göra? Vår oersättlige vaktmästare, SÖREN THULIN, störtade sig till stan och köpte mera havregryn. Efter en stund hade vi gröt till alla våra frukostgäster! Nästa år måste vi ha bättre grötberedskap!

"Hur är det med grötberedskapen?" frågar ULLA DAHLSTRÖM cafeteriachefen GUNNAR ALVÆUS. "Bra! Fast det liknar korv!"

Trots att NILS HALLGREN i Endurokommittén i år befann sig i Kina under tävlingsdagarna, gick allt bra. Ett stort tack till GGN:s el- och kraftman TOMMY GÖTHBERG för alla hjälp och till TOMMIE OLSSON och JULLE DAHLSTRÖM, som axlade Nisse arbetsuppgifter på ett alldeles utmärkt sätt.

"Det passar ju inte! Nu har dom j-arna lagt grejorna felifjor igen!" Men i hop fick dom det ändå, LENNART NYSTRÖM och BENGT SÖDERLUND! Foto: Olov F

Något som gläder oss i kommittén är att så många möter upp på söndagen när det skall städas-rivas-återställas. Det är ett tungt och slitsamt jobb när vi alla är ganska slitna och trötta.

ETT STORT TACK TILL ALLA som har hjälpt till med årets Enduroservering med bl a varulagret, transportererna, banken, smörgåsberedning, pytt-i-pannatillagningen, matserveringen, hamburgeriandet och alla kioskmedarbetare m fl m fl - ingen nämnd och ingen glömd! Alla har gjort ett jättefint jobb för klubben. Vi ses förhoppningsvis vid 1994 års Enufroservering igen!

Endurokommittén genom **ULLA D.**

[S]PIK I OL-FOTEN

I mitten av 60-talet brukade vi regelbundet träna orientering i Nackareservatet. En lördagsmorgon när jag och en kamrat sprang på en stig i skogen kände jag att det ömmade under höger häl.

Till slut gjorde det så ont att jag måste stanna och ta av skon. Det visade sig att en av spikarna som höll fast klacken hade lossnat och trängt in i skon.

Problemet måste lösas. Jag såg mig om efter en sten att slå in spiken med. Jag hittade då en hovtång (!) liggande invid stigen, mitt inne i skogen.

Lättad drog jag ur spiken, la ti nya tången (för eventuellt framtida bruk) och fortsatte träningsrundan. **UR VI**

En glad LINDA OSTERDAHL efter vinsten på HÖSTTRÄFFEN, som gav henne "klirr i elefanten".

J-Å BJÖRKLUND ¹⁴ - MONO -

denter. En kille kom fram och bad honom om autografen och efter det har han alltid tyckt att Gutavallen har en väldigt sakkunnig publik! Själv hade han inte sprungit OL här på ön innan detta veckopendlande började, men hans dotter var faktiskt här och blev trea i budkavle när Ungdoms-SM avgjordes på Gotland!

Åkt skidor och sprungit har han sysslat med sedan de tidiga ungdomsåren hemma i dalsländska Mellerud. Var han än flackat omkring i vårt avlånga land har han plockat fram träningskläderna och tagit sig en runda i skogen eller på skidorna. Eftersom löpningsförmågan alltid varit "över det normala" har det blivit en viss efterfrågan på att han skulle vara med i budkavlelagen var han än befunnit sig. Sålunda har han tidigare tävlat i samma lag som PER EK (i Nyköpings OK) och NIKLAS LÖWEGREN (Västerås IK) och senast nu i JÄRLA IF.

Roligaste tävlingsminnena har han från 10-Miladrabbningarna och H43-kavlarna, där han faktiskt till och med fått inneha "ledartröjan" på sin sträcka. Det har även blivit några DM-budkavlevinster i Stockholm och seger i Kolmårds-kavlen. "Jag är nog en budkavlemänniska", som Jan-Åke uttryckte det.

Besvikelsen blev därför stor, när han i höst, efter överraskande fina insatser på 3-dagars (bäste gotlänning i H55A!) och Norrdagen (seger i H55) fick förtroendet att springa för VOK i DM- och 5-mannakavlarna - och misslyckades totalt!

Det var efter dessa missar han förstod att det här med gotlandsorientering är något speciellt och kräver en särskild teknik. När det gick så bra, berodde det på att han gick lugnt och säkert för att

VISIONÄR! ¹⁵

pröva sig fram i den gotländska OL-terrängen. När han på hösten vågade sig på att springa lite fortare gick det det ofta går: MISSARNA KOM! "Det finns någon som håller en nere på jorden!" kom vi överens om.

Men lugn - Jan-Åke vet vad han behöver träna på för att förena sin gamla kartläsare- och löpförmåga med Gotlands-OL: "Nu ska jag lära mig gå efter kompass" är det som gäller inför våren. När han lärt sig det, kommer han att bli riktigt "farlig", spår intervjuaren.

Närmast hoppas han nu att det ska bli mycket snö i vinter. Annars är det väl risk att han längtar lite hem till villan alldeles intill Hellasgården - med sina suveräna skid- och strövområden. I vintras var han inbjuden till PROCORDIALOPPET, som gick i Vasaloppsterrängen. Det är ett alldeles speciellt inbjudningslopp för folk som har med det företaget att göra. Man får antingen starta i Hökberg (2 mil) eller i Eldris (1 mil) och på en tidpunkt så att man skall anlända i Mora ungefär samtidigt. "Du får inte bli ledsen om jag inte väntar dig, när jag kommer ifatt", sa Jan-Åke kärvt till Gunilla, som också skulle få åka loppet.

Vädret, spåren och skidorna var perfekta denna dag, så Jan-Åke var snabbare än väntat i målet i Mora - utan att ha sett skynten av Gunilla. "Jag måste ha passerat henne utan att jag såg henne", tänkte Jan-Åke litet oroligt, när han

PRATA INTE MED HUNDEN!

För en tid sedan plågade jag mig igenom två mils löpning i Stockholmsloppet. Därmed har jag tydligen även blivit prenumerant på Springtime. Okunnig om de teoretiska aspekterna på löpningen kastade jag mig över tidskriften. Till min stora glädje kunde jag konstatera att jag inte är ensam i min skräck för lösa hundar. Även facktidningen hade uppmärksammat problemet.

Nästa gång en morrande best kommer emot mig ska jag tydligen avbryta löpningen och "långsamt promenera förbi hunden utan större åthävor".

"Försök bete dig så normalt som möjligt, prata inte med hunden och titta den för all del inte i ögonen", uppmanar tidningen.

Ja men då så. (Per Ahlin i Dagens Nyheter)

Mono-visionären kan lyssna också! Här till mono-logen BENGT SÖDERLUND...

passerade mållinjen. Han blev dock väl mottagen - av Gunilla!

Återstår då att få med Gunilla ut till VOK-stugan för att lära henne orienteringens mysterier. Som god pedagog låter han dock henne välja tidpunkten för denna debut. Hon har dessutom en egen passion som konkurrerar om fritiden: auktioner och gamla, fina saker! Ett jättefynd har hon gjort de senaste åren, när hon hittade Jan-Åke, fast gammal? Inte! Det är bara i orienteringsklassindelningen han är en ÄLDRE OLD-BOY... Välkomna till VOK, båda två!

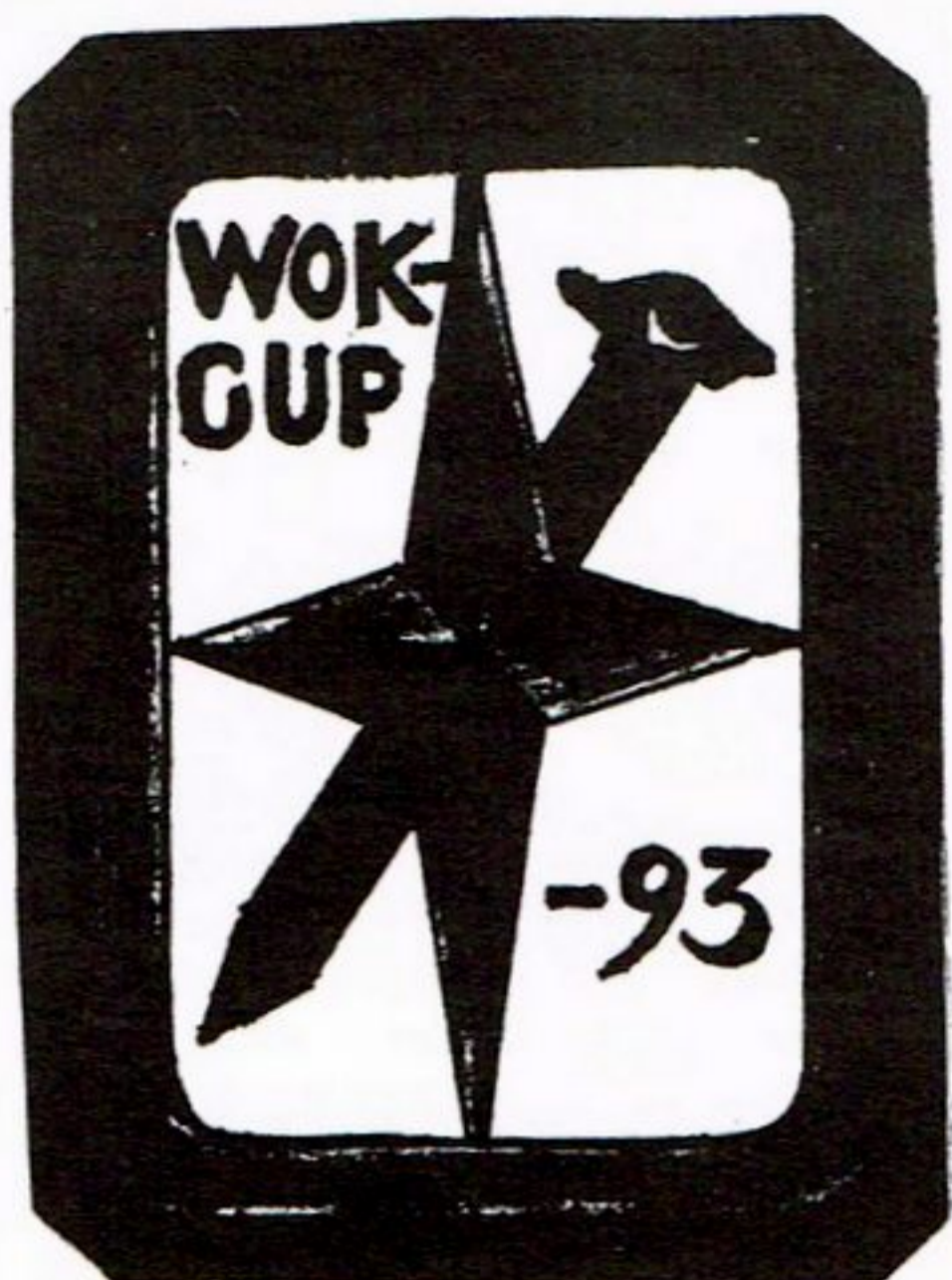
BJÖRN F

TERRÄNG KLUBBMÄSTARE FLICKOR POJKAR

0-4 år	0-4 år
1. Beatriz Ohlsson	1. Adam Hallström
5-9 år	5-9 år
1. Linnea Gustafsson	1. Richard Hörlin
10-12 år	10-12 år
Ingen startande	1. Anders Nilsson
13-16 år	13-16 år
1. Linda Österdahl	Ingen startande
17-34 år	17-39 år
1. Anki Hallström	1. Johan Hörlin
35-54 år	40-47 år
1. Aina Österdahl	1. Anders Ohlsson
55-- år	48-64 år
1. Iris Carlsson	1. Leif Andersson

Sammanlagt startade 23 st. Noteras kan att LINDA och AINA ÖSTERDAHL hade exakt samma tid: 23.16 min på 5000 meter **nya**

ROBBAN GUSTAVSSON

Endurotävlingen jubilerade - så ock VOK-Cupen! Kul att idén från 1984 har hållit så länge! Orienteringsbarnens papper fick chansen att pröva krafterna mot varandra på ett lite lekfullt sätt. Nu, tio år senare, har flertalet barn vuxit från OL-tävlandet - men inte vi!

***** SABBATSÅR *****

När B-C LARSSON tar ett sabbatsår blir cupen på något sätt mer spännande. Men spänningen om vem som skulle ta slutsegern i år varade inte ända fram till målnöret. NISSE HALLGREN tog nämligen ledningen redan efter vårsäsongen och via vinster både natt och dag och tre andraplatser, så insåg vi att VOK-Cupen åter fått en värdig segrare. Detta är hans andra inteckning och han inleder således jakten på B-C, som har sitt namn ingraverat 4 gånger på vår stolta buckla.

***** NYINVALDA *****

GUNNAR HALLSTRÖM och LEIF ANDERSSON är årets nya medlemmar, noggrant granskade och befunda värdiga vid cupårsmötet hos generalen. En sak som dryftades under året och som nästa årsmöte måste ta ställning till, är att en del cuppare deltagit i B-Klass! Flera gånger! Trodde att fjolårets tråkningar av ROBBAN skulle avskräcka från sådant...

***** DELTAGANDE *****

Tyvärr var det inte mindre än 5 st som inte deltog på någon tävling alls i år. Ytterligare en regelöversyn behövs tydligen, för visst ska cupen finnas till för aktiva medlemmar. Vårsäsongen hade i snitt ett dussintal deltagare per tävling, men på hösten hade siffran sjunkit till ca 7 st/tävling. Det är lite tunt med tanke på att vi är 19 deltagare. Är det åldern eller orken, gub-

bar??? Eller vad hände under sommaren? En positiv sak var att av de 6 VOK-her-rar som sprang årets fjällorientering, kom 5 från VOK-Cup-leden. Sådana takt-er vill vi se mera av!!!

***** DIVERSE KOMMENTARER *****

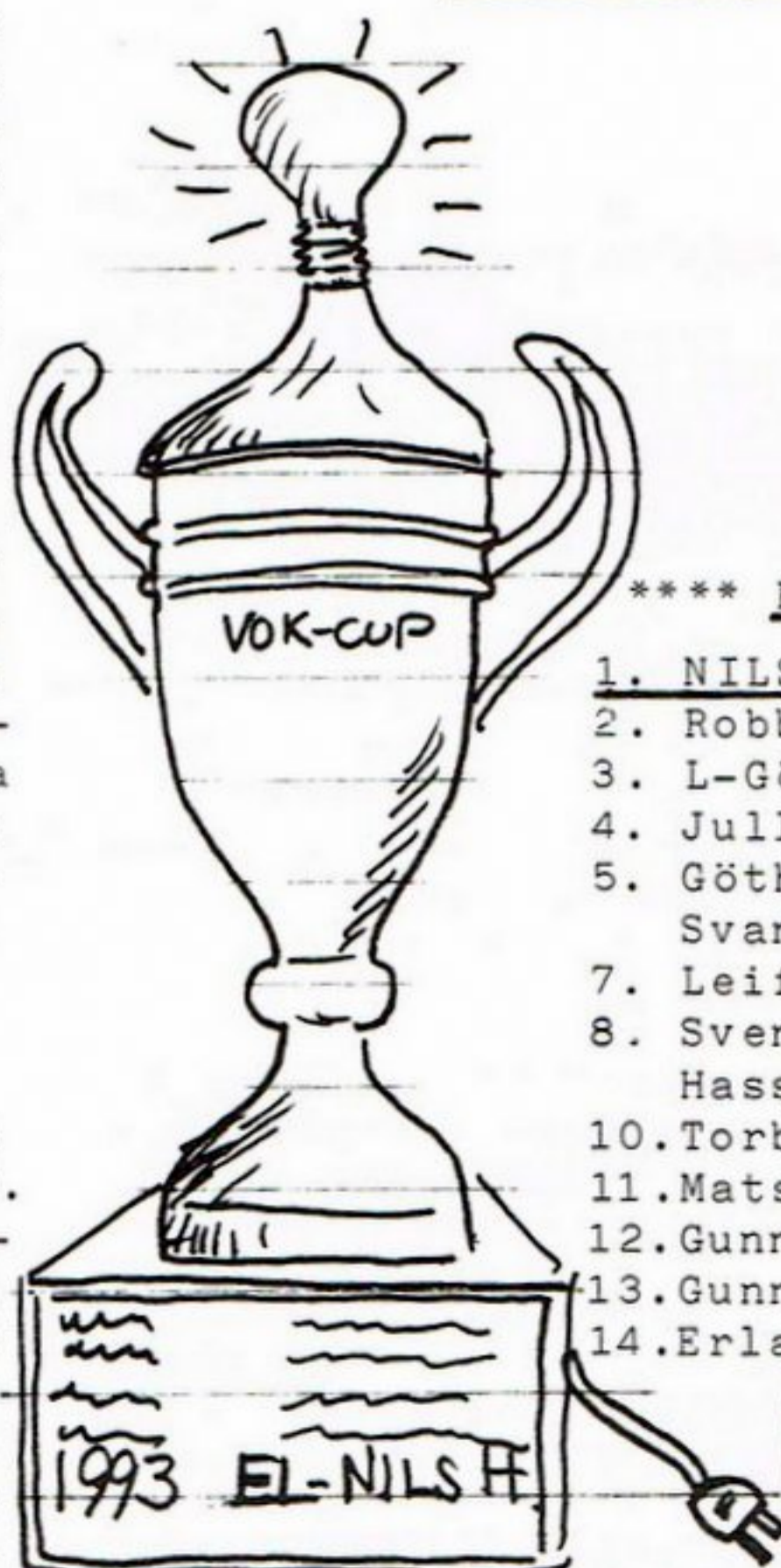
- ~ Endast en fullföljde samtliga tävlingar. Vem? Generalen förstås!
- ~ Erland har roligaste (?) tävlingsfacit: Deltog ej i 7 tävlingar. Den åttonde bröt han!
- ~ Höstens spurtare blev Torbjörn med 3 tredjeplatser på sluttävlingarna.
- ~ Meste brytare: Göthe (Alla bidrag emotses till cupkassan...)
- ~ Dubbelsegrare, förutom Nisse, blev Robban och Lars-Göran. Grattis!
- ~ Efterlysning: Var blev du av, som blev 2:a två gånger under våren? (Gunnar H.)
- ~ "Nybörjaren" Leif hade mage att som debutant spöa general'n.
- ~ Sven alltid våralert - men sedan var det hö-stsnuva?
- ~ Årets adjutant Robban spöade oss med 10 min på sista deltävlingen, där alla sprang samma bana! (Tack för bra protokollsjobb också!)

"GUBB-NATTA"

En nyhet för året var vårens "GUBB-NATTA". Tre cuptävlingar på kvällstid i närheten av stugan. Trevligt och opretentiöst. Möjligen kan det här initiativet utökas till våren.

***** RESULTATEN *****

1.	NILS HALLGREN	66
2.	Robban Gustavsson	57
3.	L-Göran Nilsson	53
4.	Julle Dahlström	49
5.	Göthe Dahlberg	46
	Svante Ekwall	46
7.	Leif Andersson	42
8.	Sven Persson	39
	Hasse Matthing	39
10.	Torbjörn Spång	37
11.	Mats Dahlström	31
12.	Gunnar Hallström	30
13.	Gunnar Alvaeus	15
14.	Erland de Flon	6

VOK-CUPS-GENERAL
HASSE MATTHING

GOD JUL FRÅN FAM FRANSSON nya